

เอกสารวิชาการ หอสมุดรัฐสภา

รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการป้องกันอุบัติเหตุ

เล่มที่ 4

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน
อุบัติเหตุในเคหสถาน

หอสมุดรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทรศัพท์ 0 2244 1081 และ 0 2244 1316 โทรสาร 0 2244 1083

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961141114

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำนำ

อุบัติเหตุเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความสูญเสียแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุเนื่องจากการจราจรทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ อุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน หรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบ้านหรือในที่สาธารณะ และปัจจุบันปัญหาอุบัติเหตุดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น การรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้รวบรวมได้อาศัยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ โดยจะแบ่งการรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุออกเป็น ๖ เล่ม ได้แก่ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการจราจรทางบก กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการจราจรทางน้ำ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการจราจรทางอากาศ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในเคหสถาน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในที่สาธารณะ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และรวบรวมเฉพาะพระราชบัญญัติ ประกาศของคณะปฏิวัติ และคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ซึ่งเป็นกฎหมายหลัก และมีการนำกฎหมายฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวมเข้าไว้ให้เป็นกฎหมายฉบับที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังได้รวบรวมรายชื่อของพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เทศบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวกในการค้นคว้าและใช้อ้างอิง

ผู้รวบรวมหวังเป็นอย่างยิ่งว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุ คงจะเป็นประโยชน์บ้างสำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้า และใช้อ้างอิงต่อไป

สมสมร นาคนาค

นิติกร ๔

กลุ่มงานดัชนีและฐานข้อมูล

ส่วนพัฒนาสารสนเทศ หอสมุดรัฐสภา

มีนาคม ๒๕๔๕

สารบัญ

	หน้า
• ความหมายคำว่า “อุบัติภัย”	๑
• หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบเกี่ยวกับอุบัติเหตุ	๑
• การแบ่งประเภทของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุ	๓
• กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในเคสสถาน	
๑. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	๔
- รายชื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	๔๑
- รายชื่อกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	๖๑
- รายชื่อประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	๖๖
- รายชื่อเทศบัญญัติและข้อบัญญัติที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒	๖๗
๒. พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๒	๖๘
๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	๗๗
- รายชื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	๙๖
- รายชื่อกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	๙๗
- รายชื่อระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	๙๘
- รายชื่อประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	๙๙
- รายชื่อคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	๑๐๖

อุบัติเหตุภัย

- ความหมาย

อุบัติเหตุภัย หมายความว่า ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุเนื่องจากการจราจรทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ อุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน หรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในบ้านหรือในที่สาธารณะ

- หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ

๑. คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๕ และ ข้อ ๑๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ (กปอ.) และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑) คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ประกอบด้วย

- นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- ปลัดกระทรวงกลาโหม
- ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
- ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
- เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
- เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
- อธิบดีกรมการbinพาณิชย์
- อธิบดีกรมเจ้าท่า

- อธิบดีกรมตำรวจ
- อธิบดีกรมทางหลวง
- อธิบดีกรมโยธาธิการ
- อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- อธิบดีกรมอตุนิยมวิทยา
- เลขาธิการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- นายกสมาคมอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย
- ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิราชประชานุเคราะห์
ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ
- ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน 4 คน

๒) หน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

- เสนอนโยบายและแผนหลักเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุต่อ
คณะรัฐมนตรี
- เสนอแนะแนวทางปฏิบัติและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ
ซึ่งรับนโยบายและแผนหลักที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วไป
ดำเนินการ
- จัดทำข้อเสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วย
งานของรัฐและปัญหาข้อขัดข้องต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ
เสนอต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี
- เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี
เกี่ยวกับการให้มีกฎหมาย หรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับ
การป้องกันอุบัติเหตุ
- ประสานงานและติดต่อขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในการ
ป้องกันอุบัติเหตุ
- สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการฝึกอบรม การประชุม หรือสัมมนา
เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ
- ประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันอุบัติเหตุและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนหลัก

- ปฏิบัติการในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุหรือสาธารณภัยตามที่
นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๒. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ

เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ พ.ศ. 2538 กำหนด
ให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติทำหน้าที่ ดังนี้

- เป็นหน่วยงานกลางด้านกำหนดนโยบายและวางแผนหลักรวมทั้งการ
ประสานงานและติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานปฏิบัติทั้ง
ภาครัฐและเอกชน ประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วรายงานต่อ
กปอ.
สนับสนุนและส่งเสริมงานวิชาการ และเผยแพร่งานฝึกอบรมและ
พัฒนาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุ
- เป็นศูนย์กลางข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับอุบัติเหตุ

● การแบ่งประเภทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุสามารถแบ่งออกได้เป็น ๖ ด้าน ดังนี้

1. การจราจรทางบก
2. การจราจรทางน้ำ
๓. การจราจรทางอากาศ
๔. ในเคหสถาน
๕. ในที่สาธารณะ
๖. การทำงาน

- กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุ
ในเคสสถาน

๑. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

- เกี่ยวข้องกับอุบัติภัยด้าน
 - การทำงาน
 - ในเคหสถาน
 - ในที่สาธารณะ
- ผู้รักษาการ (ตามมาตรา ๕)
 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- หน่วยปฏิบัติ
 - กรมโยธาธิการ
 - ราชการส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติ

ควบคุมอาคาร

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ และรวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และจะใช้บังคับในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

สำหรับเขตท้องที่ที่ได้มีการประกาศให้ใช้บังคับผังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือเขตท้องที่ที่ได้เคยมีการประกาศดังกล่าว ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับตามเขตของผังเมืองรวมนั้นโดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

สำหรับอาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ อาคารชุมนุมคนและโรงแรมรสพ ให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้บังคับไม่ว่าท้องที่ที่อาคารนั้นตั้งอยู่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๒) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๔) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๕) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๘๐ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒

มาตรา ๒ วรรคสองและวรรคสาม เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง

(๑) อัฒจันทร์หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนของประชาชน

(๒) เขื่อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ อุโมงค์ คานเรือ ท่าเรือ ท่าจอดเรือ รั้ว กำแพงหรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นให้บุคคลทั่วไปใช้สอย

(๓) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย

(ก) ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม

(ข) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัดในทางราบแล้ว ระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมีขนาดหรือมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) พื้นหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักจอดรถ ที่กับลรถ และทางเข้าออกของรถ สำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา ๘ (๙)

(๕) สิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงส่วนต่าง ๆ ของอาคารด้วย

"อาคารสูง" หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ที่มีความสูงตั้งแต่ยี่สิบสามเมตรขึ้นไป การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดคาน้ำของชั้นสูงสุด

"อาคารขนาดใหญ่พิเศษ" หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้พื้นที่อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันตั้งแต่หนึ่งหมื่นตารางเมตรขึ้นไป

"อาคารชุมนุมคน" หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่บุคคลอาจเข้าไปภายในเพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคนที่มีพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งพันตารางเมตรขึ้นไป หรือชุมนุมคนได้ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

"โรงมหรสพ" หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือการแสดงรื่นเริงอื่นใด และมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้นเป็นปกติธุระ โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

^๒ มาตรา ๔ เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "อาคารสูง" "อาคารขนาดใหญ่พิเศษ" "อาคารชุมนุมคน" "โรงมหรสพ" "ผู้ครอบครองอาคาร" และ "ผู้ตรวจสอบ" และแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "นายช่าง" และ "เจ้าพนักงานท้องถิ่น" โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

"ที่สาธารณะ" หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

"แผนผังบริเวณ" หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะ ที่ตั้ง และขอบเขตของที่ดินและอาคารที่ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้ รวมทั้งแสดงลักษณะและขอบเขตของที่สาธารณะและอาคารในบริเวณที่ดินที่ติดต่อดังกล่าวด้วย

"แบบแปลน" หมายความว่า แบบเพื่อประโยชน์ในการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร โดยมีรูปแสดงรายละเอียดส่วนสำคัญ ขนาดเครื่องหมายวัสดุและการใช้สอยต่าง ๆ ของอาคาร อย่างชัดเจนพอที่จะใช้ในการดำเนินการได้

"รายการประกอบแบบแปลน" หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพและชนิดของวัสดุ ตลอดจนวิธีปฏิบัติหรือวิธีการสำหรับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อให้เป็นไปตามแบบแปลน

"รายการคำนวณ" หมายความว่า รายการแสดงวิธีการคำนวณกำลังของวัสดุ การรับน้ำหนัก และกำลังต้านทานของส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

"ก่อสร้าง" หมายความว่า สร้างอาคารขึ้นใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขึ้นแทนของเดิมหรือไม่

"ดัดแปลง" หมายความว่า เปลี่ยนแปลงต่อเติม เพิ่ม ลด หรือขยายซึ่งลักษณะ ขอบเขต แบบรูปทรง สัดส่วน น้ำหนัก เนื้อที่ ของโครงสร้างของอาคารหรือส่วนต่าง ๆ ของอาคารซึ่งได้ก่อสร้างไว้แล้ว ให้ผิดไปจากเดิม และมีใช้การซ่อมแซมหรือการดัดแปลงที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ซ่อมแซม" หมายความว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม

"รื้อถอน" หมายความว่า รื้อส่วนอันเป็นโครงสร้างของอาคารออกไป เช่น เสา คาน ตง หรือส่วนอื่นของโครงสร้างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เขตเพลิงไหม้" หมายความว่า บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้อาคารตั้งแต่สามสิบหลังคาเรือนขึ้นไปหรือมีเนื้อที่ตั้งแต่หนึ่งไร่ขึ้นไป รวมทั้งบริเวณที่อยู่ติดต่อกภายในระยะสามสิบเมตร โดยรอบบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ด้วย

"ผู้ควบคุมงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกหรือควบคุมดูแลการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร

"ผู้ดำเนินการ" หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารซึ่งกระทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารด้วยตนเอง และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งตกลงรับกระทำการดังกล่าวไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม และผู้รับจ้างช่วง

"ผู้ครอบครองอาคาร" หมายความว่า รวมถึง ผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุด สำหรับทรัพย์สินส่วนกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดด้วย

"ผู้ตรวจสอบ" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

"นายตรวจ" หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายตรวจ

"นายช่าง" หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง หรือวิศวกรหรือสถาปนิกซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

"ข้อบัญญัติท้องถิ่น" หมายความว่า กฎซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา เป็นต้น

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๓) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด สำหรับในเขต

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๒) กำหนดแบบคำขออนุญาต ใบอนุญาต ใบรับรอง ใบแทน ตลอดจนแบบของคำสั่งหรือแบบอื่นใดที่จะใช้ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่พระที่นั่งหรือพระราชวัง

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงยกเว้น ผ่อนผัน หรือกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกี่ยวกับอาคาร ดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารของกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (๒) อาคารของราชการส่วนท้องถิ่น ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์
- (๓) อาคารขององค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ที่ใช้ในกิจการขององค์การหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

(๔) โบราณสถาน วัดวาอาราม หรืออาคารต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อการศาสนา ซึ่งมีกฎหมายควบคุมการก่อสร้างไว้แล้วโดยเฉพาะ

(๕) อาคารที่ทำการขององค์การระหว่างประเทศ หรืออาคารที่ทำการของหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ

(๖) อาคารที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลต่างประเทศ

(๗) อาคารชั่วคราวเพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารถาวรหรืออาคาร เพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว ที่มีกำหนดเวลาการรื้อถอน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

- (๑) ประเภท ลักษณะ แบบ รูปทรง สัดส่วน ขนาด เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร
- (๒) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้
- (๓) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคาร
- (๔) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบประปา ก๊าซ ไฟฟ้า เครื่องกล ความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยหรือภัยพิบัติอย่างอื่น และการป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉินวุ่นวาย
- (๕) แบบ และจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม
- (๖) ระบบการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร เช่น ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การปรับอากาศ การฟอกอากาศ การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะมูลฝอยและ

^๑ มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

สิ่งปฏิภูล

- (๗) ลักษณะ ระดับ ความสูง เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร
- (๘) ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า ทาง หรือที่สาธารณะ
- (๙) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กัลบริด และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคาร บางชนิดหรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นดังกล่าว
- (๑๐) บริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใด หรือประเภทใด
- (๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยน การใช้อาคาร
- (๑๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การ โอนใบอนุญาต การออกใบรับรอง และการออกใบแทนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๓) หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ผู้ครอบครองอาคาร และเจ้าของอาคาร
- (๑๔) คุณสมบัติเฉพาะและลักษณะต้องห้ามของผู้ตรวจสอบ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ
- (๑๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจสอบอาคาร ติดตั้งและตรวจสอบอุปกรณ์ประกอบ ของอาคาร
- (๑๖) ชนิดหรือประเภทของอาคารที่เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารหรือผู้ดำเนินการต้องทำ การประกันภัยความรับผิดตามกฎหมายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก
- มาตรา ๘ ทวิ เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของประชาชน ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือลักษณะของสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้ ในการขนส่งบุคคลในบริเวณใดในลักษณะกระเช้าไฟฟ้าหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์อย่าง เดียวกัน หรือออกกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือลักษณะของสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุก หรือในสถานที่อื่นใดเพื่อประโยชน์ในลักษณะเดียวกันเป็นอาคารตามพระราชบัญญัตินี้
- กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อสร้าง การอนุญาต ให้ใช้ การตรวจสอบ มาตรฐานการรับน้ำหนัก ความปลอดภัย และคุณสมบัติของวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จำเป็น

“มาตรา ๘ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

เกี่ยวเนื่องกับสิ่งนั้น ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของสิ่งที่สร้างขึ้นแต่ละประเภทหรือแต่ละลักษณะโดยอาจกำหนดให้แตกต่างจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ได้

^๕มาตรา ๙ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๘ แล้วให้ราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้น เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๑๐

ในกรณีที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นได้

ในกรณีที่ได้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องใดตามวรรคสองแล้ว ถ้าต่อมามีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องนั้น ให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงเป็นอันยกเลิก และให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงยังคงใช้บังคับต่อไปได้จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นใหม่ตามมาตรา ๑๐ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ

การยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคสามย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินการที่ได้กระทำไปแล้วโดยถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น

^๖มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๘ แล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องนั้นได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดรายละเอียดในเรื่องนั้นเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าว

(๒) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าวเนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น

การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๒) ให้มีผลใช้บังคับได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมอาคารและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

คณะกรรมการควบคุมอาคารจะต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๒) ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ถ้าไม่ให้ความเห็นชอบ ให้แจ้งเหตุผลให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นทราบด้วย

^๕ มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^๖ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ถ้าคณะกรรมการควบคุมอาคารพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าคณะกรรมการควบคุมอาคารได้ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นแล้ว และให้ราชการส่วนท้องถิ่นเสนอรัฐมนตรีเพื่อสั่งการต่อไป ถ้ารัฐมนตรีไม่สั่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ให้ถือว่ารัฐมนตรีได้อนุมัติตามวรรคสอง

“มาตรา ๑๐ ทวิ ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารเห็นว่าข้อบัญญัติท้องถิ่นใดที่ออกตามมาตรา ๑๐ (๑) ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๑๐ (๒) มีข้อกำหนดที่ก่อภาระหรือความยุ่งยากให้แก่ประชาชนเกินความจำเป็นหรือก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สินของประชาชน ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นดำเนินการยกเลิกหรือแก้ไขข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวเสียใหม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันรับแจ้งจากรัฐมนตรี กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุมของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

การยกเลิกหรือแก้ไขข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินการที่ได้กระทำไปแล้วโดยถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๑๑ ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐ ถ้าขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่สมควรห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใดในบริเวณหนึ่งบริเวณใด แต่ยังไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น กำหนดการตามมาตรา ๘ (๑๐) ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของอธิบดีกรมโยธาธิการหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารในบริเวณนั้นเป็นการชั่วคราวได้ และให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศนั้นมีผลใช้บังคับ

ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก

“มาตรา ๑๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

มาตรา ๑๓ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑) ให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่นแจ้งข้อห้าม ข้อจำกัด หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร หรือการดำเนินการอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการตาม (๒)

(๒) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีเอกสารเผยแพร่หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนข้อมูลที่ได้รับแจ้งตาม (๑) ไว้จำหน่ายหรือให้แก่ประชาชนซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งคำเตือนไว้ในใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีหน้าที่ต้องขออนุญาตเกี่ยวกับอาคารนั้นตามกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

(๔) ราชการส่วนท้องถิ่นอาจจัดให้มีแบบแปลนอาคารต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐานและถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ไว้จำหน่ายหรือให้แก่ประชาชนได้

มาตรา ๑๓ ตริ ถ้าผู้ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับ

(๑) การกำหนดระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคาร หรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ หรือ

(๒) การกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนแปลงอาคารชนิดใดหรือประเภทใด

ผู้นั้นมีสิทธิหรือไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้โดยทำเป็นหนังสือ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตอบข้อหารือนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่ามีความจำเป็นต้องขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการควบคุมอาคารเสียก่อนหรือมีเหตุจำเป็นอื่นใด ก็ให้ขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่ผู้หารือตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยถือปฏิบัติตามคำตอบข้อหารือของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าต่อมาปรากฏว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตอบ

มาตรา ๑๓ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

มาตรา ๑๓ ตริ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ข้อหาหรือไปโดยผิดพลาดเป็นเหตุให้ผู้หาหรือได้ดำเนินการดังกล่าวไปโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมอาคาร

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการควบคุมอาคาร ประกอบด้วยอธิบดีกรมโยธาธิการเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมทางหลวง ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนสำนักผังเมือง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม แห่งละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีมีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมาย ให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม

ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๑๑ มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการดำเนินการตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐ ทวิ
- (๒) ให้ความเห็นชอบในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐
- (๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการในการปฏิบัติการตาม

พระราชบัญญัตินี้

(๔) กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) รับขึ้นทะเบียนและเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการควบคุมอาคารอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการควบคุมอาคารมอบหมายได้

ให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

๑๒ มาตรา ๒๐ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้นในกรมโยธาธิการ มีหน้าที่ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการและงานวิชาการให้แก่คณะกรรมการควบคุมอาคาร
- (๒) ปฏิบัติงานธุรการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นแก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
- (๓) ประสานงานและให้ความช่วยเหลือแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐใน

การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนให้คำแนะนำแก่ภาคเอกชน

(๔) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการควบคุมอาคารมอบหมาย

หมวด ๓

การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

๑๓ มาตรา ๒๑ ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องได้รับใบอนุญาตจาก

๑๑ มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕) และ (๓) (๔) แก้ไขเพิ่มเติม และ (๕) (๖) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

๑๒ มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

๑๓ มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ

๑๑ มาตรา ๒๑ ทวิ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารชนิดหรือประเภท ที่กฎกระทรวง กำหนดให้มีการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ต้องจัดให้มีการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณดังกล่าวตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๒ มาตรา ๒๒ ผู้ใดจะรื้อถอนอาคารดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ

(๑) อาคารที่มีส่วนสูงเกินสิบห้าเมตรซึ่งอยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าความสูงของอาคาร

(๒) อาคารที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าสองเมตร

๑๓ มาตรา ๒๓ ยกเลิก

๑๔ มาตรา ๒๔ ยกเลิก

๑๕ มาตรา ๒๕ ในกรณีที่เป็นกรณียื่นคำขอรับใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสี่สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละคราวให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้ว แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตหรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้

๑๖ มาตรา ๒๑ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

๑๗ มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

๑๘ มาตรา ๒๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

๑๙ มาตรา ๒๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

๒๐ มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบโดยไม่ชักช้า

^{๑๖}มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่ขออนุญาตนั้น มีลักษณะหรืออยู่ในประเภทที่ได้กำหนดเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม หรือเป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม ถ้าวิศวกรหรือสถาปนิก ผู้รับผิดชอบในการนั้นตามที่ระบุไว้ในคำขอมิได้เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิเสธไม่รับ พิจารณาคำขอนั้น

^{๑๗}มาตรา ๒๗ ในการตรวจพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการ คำนวณที่ได้ยื่นไว้ เพื่อให้ถูกต้องและเป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ ออกตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ และให้นำมาตรา ๒๕ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้ขอรับใบอนุญาตได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลนรายการ ประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออก ใบอนุญาตให้ภายในสามสิบวัน แต่ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญผิดจากคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในกรณีนี้ให้ถือว่าเป็นการยื่นคำขอใหม่และให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๕ ต่อไป

^{๑๘}มาตรา ๒๘ ในกรณีที่แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่ได้ยื่นมา พร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตกระทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตาม กฎหมายว่าด้วยวิศวกร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาแต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายการคำนวณ

^{๑๙}มาตรา ๒๘ ทวิ ในกรณีที่แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายละเอียดด้าน สถาปัตยกรรมของอาคารซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ที่ได้ยื่นมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาต กระทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาแต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมส่วน ภายในอาคาร เว้นแต่ทางหนีไฟและบันไดหนีไฟ

^{๑๖} มาตรา ๒๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๑๗} มาตรา ๒๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๑๘} มาตรา ๒๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

^{๑๙} มาตรา ๒๘ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

^{๒๒}มาตรา ๒๙ เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตมีหนังสือแจ้งชื่อผู้ควบคุมงานกับวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบพร้อมทั้งแนบหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานมาด้วย

ผู้ควบคุมงานจะเป็นบุคคลใดหรือเป็นเจ้าของอาคารก็ได้ เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมหรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม

^{๒๓}มาตรา ๓๐ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตจะบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ได้แจ้งชื่อไว้หรือผู้ควบคุมงานจะบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ให้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ควบคุมงานนั้น

ในกรณีที่มีการบอกเลิกตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องระงับการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนจนกว่าจะได้มีหนังสือแจ้งชื่อและส่งหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

^{๒๔}มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดให้มีหรือดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารให้ผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต ตลอดจนวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือให้ผิดไปจากที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ เว้นแต่

(๑) เจ้าของอาคารนั้นได้ยื่นคำขออนุญาตและได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้

(๒) เจ้าของอาคารนั้นได้แจ้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว หรือ

(๓) การดำเนินการดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นกรณีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๙ ทวิ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เป็นการฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ควบคุมงาน เว้นแต่ผู้ควบคุมงานจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่นซึ่งผู้ควบคุมงานได้มีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงการกระทำดังกล่าวให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร และ

^{๒๒} มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๒๓} มาตรา ๓๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๒๔} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ผู้ดำเนินการทราบแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่ยอมปฏิบัติตาม

^{๒๕}มาตรา ๓๒ อาคารประเภทควบคุมการใช้ คือ อาคารดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารสำหรับใช้เป็นคลังสินค้า โรงแรม อาคารชุด หรือสถานพยาบาล
- (๒) อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารประเภทควบคุมการใช้ หรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ได้กระทำการดังกล่าวเสร็จแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อทำการตรวจสอบการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร นั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ห้ามมิให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจการดังที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือที่ได้แจ้งไว้ตาม มาตรา ๓๙ ทวิ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง

ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำการตรวจสอบแล้วเห็นว่าการก่อสร้างดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร นั้นเป็นไปโดยถูกต้องตามที่ได้รับใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ แล้ว ก็ให้ออกใบรับรอง ให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ เพื่อให้มีการใช้อาคารนั้นตามที่ได้รับใบอนุญาตหรือ ที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ได้ แต่ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้ทำการตรวจสอบภายในกำหนดเวลาตาม วรรคสอง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารนั้นใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจการดังที่ระบุไว้ ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ต่อไปได้

ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้น เพื่อกิจการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ

^{๒๖}มาตรา ๓๒ ทวิ เจ้าของอาคาร ดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ
- (๒) อาคารชุมนุมคน
- (๓) อาคารตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม แล้วแต่กรณี ทำการตรวจสอบ สภาพอาคาร โครงสร้างของตัวอาคาร อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและการจัดแสงสว่าง

^{๒๕} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕) และ (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

^{๒๖} มาตรา ๓๒ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

ระบบการเตือน การป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ระบาย อากาศ ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่น ๆ ของอาคารที่จำเป็นต่อการ ป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผลการตรวจสอบสภาพอาคารตามวรรคหนึ่ง โดยมีชักเข้าเพื่อ พิจารณาออกใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคารหรือดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๖ ทวิ แล้ว แต่กรณี ต่อไป

^{๒๖}มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ใช้ หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารดังกล่าวเพื่อกิจการตามมาตรา ๓๒ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว และให้นำมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๓๙ ทวิ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การเปลี่ยนการใช้อาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับกิจการ หนึ่งไปใช้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับอีกกิจการหนึ่งโดยอนุโลม

^{๒๗}มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ต้องมีพื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็น ที่จอดรถ ที่กักน้ำ และทางเข้าออกของรถตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ (๙) ดัดแปลง หรือใช้หรือยินยอมให้ บุคคลอื่นดัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถ ที่กักน้ำ และทางเข้าออกของรถนั้นเพื่อการใช้งานอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือ บางส่วน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อห้ามตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์นั้นโดยตรงราบที่อาคารนั้นยังมี อยู่ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการโอนที่จอดรถ ที่กักน้ำ และทางเข้าออกของรถนั้นต่อไปยังบุคคลอื่นหรือไม่ก็ตาม

^{๒๘}มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนด ไว้ในใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาต ลิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่อนุญาต ให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

^{๒๖} มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๒๗} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๒๘} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

๓๖ มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๓๓ จะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๓๗ มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๓๓ ตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของบุคคลดังกล่าวซึ่งประสงค์จะทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารนั้นต่อไป ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ถือว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกดังกล่าวเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตนั้นแทน

๓๘ มาตรา ๓๘ ในระหว่างการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร แล้วแต่กรณี ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเก็บใบอนุญาตแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนไว้ในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวหนึ่งชุด และพร้อมที่จะให้นายช่างหรือนายตรวจตรวจดูได้

ให้ผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ แสดงใบรับรองตามมาตรา ๓๒ หรือใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารนั้น

๓๙ มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือใบรับรองสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับรองยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรองต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง และการออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง ให้มีผลตามกฎหมายเช่นเดียวกับใบอนุญาตหรือใบรับรองแล้วแต่กรณี

๓๙ ทวิ ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยไม่ยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ได้โดยการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด พร้อมทั้งแจ้งข้อมูล และยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ด้วย

๓๖ มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

๓๗ มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

๓๙ มาตรา ๓๙ ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

(ก) ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคารซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทภูมิสถาปนิกตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม และจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ

(ข) ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคารซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภูมิวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ

(ค) ชื่อของผู้ควบคุมงานซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรมและเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และจะต้องไม่เป็นผู้ได้รับการแจ้งเวียนชื่อตามมาตรา ๔๙ ทวิ

(ง) สำเนาใบอนุญาตของบุคคลตาม (ก) (ข) และ (ค)

(จ) หนังสือรับรองของบุคคลตาม (ก) (ข) และ (ค) ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคาร เป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคาร หรือจะเป็นผู้ควบคุมงาน แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งรับรองว่าการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องทุกประการ

(ฉ) แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณของอาคารที่จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายซึ่งมีคำรับรองของบุคคลตาม (ก) และ (ข) ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคารและเป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคารนั้น

(ช) วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดการดำเนินการดังกล่าว

(๒) ชำระค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร ในกรณีที่เป็นการแจ้งการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นดำเนินการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบแจ้ง

ให้นำมาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับแก่ใบรับแจ้งตามมาตรา นี้โดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ ตี ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพบในภายหลังว่าผู้แจ้งได้แจ้งข้อมูลหรือยื่นเอกสารไว้ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๙ ทวิ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้

*** มาตรา ๓๙ ตี เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ผู้แจ้งมาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้ออกใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือนับแต่วันที่เริ่มการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามที่ได้แจ้งไว้ แล้วแต่กรณี ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจพบว่า การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่ได้แจ้งไว้ ผันฝงบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนหรือรายการคำนวณของอาคารที่ได้ยื่นไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ทราบโดยเร็วและให้มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แล้วแต่กรณี

ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้มีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ทราบภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่า การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารดังกล่าวได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำดังกล่าวเป็นการรुकล้าที่สาธารณะ
- (๒) การกระทำดังกล่าวที่เกี่ยวกับระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า หรือที่สาธารณะ เป็นการฝ่าฝืนกฎกระทรวง ประกาศหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ
- (๓) การกระทำดังกล่าวที่เกี่ยวกับบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด เป็นการฝ่าฝืน กฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๓ ทวิ

การอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับโรงแรมหรสพ

“มาตรา ๓๙ จัตวา การก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย รื้อถอน หรือตรวจสอบอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการโรงแรมหรสพ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

“มาตรา ๓๙ เบญจ ห้ามมิให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารใช้หรือยินยอมให้ผู้ใดใช้อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นโรงแรมหรสพ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงแรมหรสพ จากคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาตามวรรคสอง แล้วแต่กรณี

“มาตรา ๓๙ จัตวา เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

“มาตรา ๓๙ เบญจ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

ให้มีคณะกรรมการพิจารณาการประกอบกิจการโรงแรมสหมีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต โอนใบอนุญาต และออกใบแทนใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจการ โรงแรมสห ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยอธิบดีกรมโยธาธิการเป็นประธานกรรมการ ผู้แทน กรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการควบคุมการก่อสร้าง กรมโยธาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ เจ้าพนักงานท้องถิ่น แห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้อง สาธารณสุขจังหวัด หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัดเป็นกรรมการ และให้โยธาธิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก และให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาการ ประกอบกิจการโรงแรมสหตามวรรคสองแล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจลงนามออกใบอนุญาต เพิกถอน ใบอนุญาต ต่ออายุใบอนุญาต โอนใบอนุญาต และออกใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง

ประเภทของโรงแรมสห ระบบความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นกับคนดูและ จำนวนและระยะห่างของสิ่งของหรือส่วนต่าง ๆ ภายในและภายนอกอาคารที่ใช้เป็นโรงแรมสห เช่น ห้องฉาย ทางเข้าออก ประตู ที่นั่งคนดู ทางเดิน เป็นต้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๓๖} มาตรา ๓๙ ฉ ใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงแรมสหให้มีอายุสองปี โดยให้ใช้ได้ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่สองนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอน ใบอนุญาต และออกใบแทนใบอนุญาตสำหรับโรงแรมสห ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบ กิจการโรงแรมสห ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าว แล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้มีอำนาจอนุญาตตามมาตรา ๓๙ เบญจ จะมีคำสั่งไม่อนุญาต

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

^{๓๗} มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร โดยฝ่าฝืน

^{๓๖} มาตรา ๓๙ ฉ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

^{๓๗} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการดังนี้

(๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ลูกจ้างหรือบริวารของบุคคลดังกล่าว ระงับการกระทำดังกล่าว

(๒) มีคำสั่งห้ามมิให้บุคคลใดใช้หรือเข้าไปในส่วนใด ๆ ของอาคารหรือบริเวณที่มีการกระทำดังกล่าว และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณดังกล่าว และ

(๓) พิจารณามีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่งตาม (๑)

“มาตรา ๔๑ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของอาคารยื่นคำขออนุญาตหรือดำเนินการแจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ หรือดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

“มาตรา ๔๒ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องได้ หรือเจ้าของอาคารมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยให้ดำเนินการรื้อถอนตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑๑) หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐

“มาตรา ๔๓ ถ้าไม่มีการรื้อถอนอาคารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นคำขอฝ่ายเดียวโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล นับแต่ระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๒

“มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

“มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

“มาตรา ๔๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ได้ล่วงพ้นไป ขอให้ศาลมีคำสั่งจับกุมและกักขังบุคคลซึ่งมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๔๒ โดยให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ดำเนินการหรือจัดให้มีการรื้อถอนอาคารดังกล่าวได้เองโดยจะต้องปิดประกาศกำหนดการ รื้อถอนไว้ในบริเวณนั้นแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้รับผิดชอบงาน ออกแบบอาคาร ผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร ผู้ควบคุมงาน และผู้ดำเนินการ จะต้อง ร่วมกันเสียค่าใช้จ่ายในการนั้นเว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้เป็นผู้กระทำหรือมีส่วนร่วมในการ กระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย

ในการดำเนินการรื้อถอนอาคารตามวรรคหนึ่ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งดำเนินการแทน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้ว บุคคลตามวรรคหนึ่งจะเรียกร้อง ค่าเสียหายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งดำเนินการแทนเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้

วัสดุก่อสร้างที่ถูกรื้อถอนและสิ่งของที่ขนออกจากอาคารส่วนที่มีการรื้อถอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจยึดและเก็บรักษาไว้หรือขายและถือเงินไว้แทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กำหนดในกฎกระทรวง และถ้าเจ้าของมิได้เรียกเอาทรัพย์สินหรือเงินนั้นคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ มี การรื้อถอน ให้ทรัพย์สินหรือเงินนั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการรื้อถอน อาคารตามพระราชบัญญัตินี้

๔๔ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคสาม หรือมาตรา ๓๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารระงับการใช้อาคารส่วนที่ยังไม่ได้รับใบรับรอง ใบอนุญาต หรือ ที่ไม่ได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๙ ทวิ จนกว่าจะได้รับใบรับรองใบอนุญาต หรือได้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ แล้ว

๔๕ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคาร ผู้ครอบครองพื้นที่หรือสิ่งทีสร้างขึ้นดังกล่าวหรือผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ระงับ การกระทำนั้น และสั่งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพื้นที่หรือสิ่งทีสร้างขึ้นให้กลับคืนสู่ สภาพเดิมได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้นำมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่อาคารซึ่งก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายโดยได้รับอนุญาตตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือได้ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสภาพ หรือมีการใช้ที่อาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัย หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔๔ มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

๔๕ มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ในกรณีที่ไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และถ้าอาคารนั้นอาจเป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นได้โดยให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

“มาตรา ๔๖ ทวิ ในกรณีที่อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและการจัดแสงสว่างระบบการเตือน การป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ควันวายุ ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่น ๆ ของอาคารตามมาตรา ๓๒ ทวิ มีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินหรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัย หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังนี้

(๑) มีคำสั่งห้ามมิให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ที่อุปกรณ์ หรือบริเวณที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายที่อยู่ใกล้กับอุปกรณ์นั้น

(๒) มีคำสั่งให้เจ้าของอาคารดำเนินการแก้ไขอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ นั้น ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยหรือสามารถใช้งานได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีมีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้

ในกรณีที่ไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และหากอุปกรณ์ดังกล่าวมีผลทำให้อาคารนั้นมีสภาพหรือการใช้ที่อาจเป็นภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งห้ามใช้อาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ก่อนก็ได้ และต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริเวณอาคารหรือบริเวณดังกล่าว

“มาตรา ๔๗ การสั่งหรือการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากกรณีตามมาตรา ๔๐ (๒) และมาตรา ๔๗ ทวิ ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการหรือผู้ควบคุมงาน แล้วแต่กรณี ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น หรือจะทำเป็นบันทึกและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบก็ได้

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ปิดประกาศสำเนาคำสั่งหรือหนังสือแจ้ง แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่ทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้นั้นและให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต

“มาตรา ๔๖ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

“มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงาน ได้ทราบคำสั่งหรือหนังสือแจ้งนั้นแล้วเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้มีการปิดประกาศดังกล่าว

๕๕ มาตรา ๔๗ ทวิ การแจ้งคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้ระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือให้รื้อถอนอาคาร ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ซึ่งจะต้องรับคำสั่งดังกล่าว ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น และให้ปิดประกาศคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคารหรือบริเวณที่มีการกระทำดังกล่าว และให้ถือว่าผู้ซึ่งจะต้องรับคำสั่งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วเมื่อพ้นกำหนดสามวันนับแต่วันที่ได้มีการปิดประกาศดังกล่าว

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

๕๖ มาตรา ๔๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความรู้หรือคุณวุฒิตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นนายตรวจหรือนายช่างได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือได้รับการร้องขอจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อธิบดีกรมโยธาธิการ มีอำนาจแต่งตั้งวิศวกรหรือสถาปนิกเป็นนายช่างได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕๗ มาตรา ๔๙ ทวิ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี แต่มิได้มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร หรือผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร หรือผู้ควบคุมงาน อาจเป็นผู้กระทำหรือมีส่วนร่วมในการกระทำดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้บุคคลเช่นว่านั้นทราบ และให้มีหนังสือแสดงหลักฐานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น หากไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแจ้งชื่อและการกระทำของบุคคลเช่นว่านั้นให้

๕๕ มาตรา ๔๗ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

๕๖ มาตรา ๔๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

๕๗ มาตรา ๔๙ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

คณะกรรมการควบคุมอาคารทราบและให้แจ้งสภาวิศวกรและสภาสถาปนิกทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกรและกฎหมายว่าด้วยสถาปนิก

หมวด ๕
การอุทธรณ์

“มาตรา ๕๐ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมโยธาธิการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม เป็นกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ ในจำนวนนี้ให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคน และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง (๑) ต้องไม่เป็นผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรุงเทพมหานครหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหรือสภาจังหวัด

(๒) ในเขตเทศบาล เขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำการอัยการจังหวัด และบุคคลอื่นอีกไม่เกินหกคนซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แต่งตั้ง ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ และให้โยธาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการและเลขานุการตามวรรคหนึ่ง (๒) ต้องไม่เป็นผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ราชการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

ให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

“มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕) และ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

(๓) สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) กรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มอบหมายจะเข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารอันเป็นมูลกรณีแห่งการอุทธรณ์ในเวลาระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกก็ได้

^{๔๔}มาตรา ๕๑ ทวิ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือ หลายคณะเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมายก็ได้

ให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของ คณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

^{๔๕}มาตรา ๕๒ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ และผู้ได้รับคำสั่ง จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ออกคำสั่งดังกล่าว และ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดส่งอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปยังคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เสนอคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือศาลได้มีคำวินิจฉัย หรือคำพิพากษาเป็นประการใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตามนั้น

ในระหว่างอุทธรณ์ ห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกระทำการใดแก่อาคารอันเป็นมูล กรณีแห่งการอุทธรณ์ เว้นแต่อาคารนั้นจะเป็นอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินหรือมีลักษณะซึ่งไม่อาจรอได้

ให้นำมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับแก่การแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์โดยอนุโลม

^{๔๔} มาตรา ๕๑ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๔๕} มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

หมวด ๖

๕๑ นายช่าง นายตรวจ และผู้ตรวจสอบ

มาตรา ๕๓ ให้นายช่างหรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปในบริเวณที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานทีนั้น

มาตรา ๕๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาคารใดซึ่งได้ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายเสร็จแล้วนั้น ได้กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาคารใดมีการใช้หรือเปลี่ยนการใช้ โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ หรืออาคารใดมีลักษณะตามมาตรา ๔๖ ให้นายช่างมีอำนาจเข้าไปตรวจอาคารและบริเวณที่ตั้งอาคารนั้นได้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานทีนั้น

มาตรา ๕๕ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ นายช่างหรือนายตรวจต้องกระทำการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานทีนั้นและในการนี้ให้นายช่างหรือนายตรวจแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕๒ มาตรา ๕๕ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการตรวจสอบตามมาตรา ๓๒ ทวิ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นผู้ตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้

๕๓ มาตรา ๕๕ ตริ ในกรณีที่ผู้ตรวจสอบทำการตรวจสอบอาคารตามมาตรา ๓๒ ทวิ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำมาตรา ๔๙ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๕๑ หมวด ๖ ชื่อหมวด แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

๕๒ มาตรา ๕๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

๕๓ มาตรา ๕๕ ตริ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

หมวด ๗
เขตเพลิงไหม้

มาตรา ๕๖ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ในบริเวณใดอันเข้าลักษณะเป็นเขตเพลิงไหม้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศแสดงเขตเพลิงไหม้ไว้ ณ สำนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้โดยมีแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตเพลิงไหม้ พร้อมทั้งระบุให้ทราบถึงการกระทำอันต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

^{๕๕}มาตรา ๕๗ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้ ห้ามมิให้ผู้ใดก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตเพลิงไหม้ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือผู้จ้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ ในเขตดังกล่าวอยู่แล้วก่อนวันที่เกิดเพลิงไหม้ระงับการกระทำตามที่ได้รับอนุญาต หรือที่ได้จ้างไว้ นั้นตามระยะเวลาดังกล่าวด้วย

ให้นำมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่การฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การก่อสร้างอาคารชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในการบรรเทาทุกข์ ซึ่งจัดทำหรือควบคุมโดยทางราชการ

(๒) การดัดแปลงหรือซ่อมแซมอาคารเพิงเท่าที่จำเป็นเพื่ออยู่อาศัยหรือใช้สอยชั่วคราว

มาตรา ๕๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าสมควรจะมีการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้หรือไม่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอความเห็นพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงแนวเขตเพลิงไหม้ต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร ในกรณีที่เขตเพลิงไหม้อยู่ในเขตอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งท้องที่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ร่วมกันพิจารณาและเสนอความเห็น ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้

เมื่อคณะกรรมการควบคุมอาคารพิจารณาความเห็นของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว ให้เสนอความเห็นพร้อมทั้งข้อสังเกตต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้ประชาชนในเขตเพลิงไหม้ทราบว่า จะมีการปรับปรุงหรือไม่ ประกาศดังกล่าวให้ประกาศไว้ ณ สำนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นและบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่มีการประกาศไม่ปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ให้การห้ามตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง เป็นอันยกเลิก

^{๕๕} มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ในกรณีที่มีการประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ให้การห้ามตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกเป็นเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่มีการประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้นั้น และให้สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารจัดทำแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อประกาศใช้บังคับ แผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ในราชกิจจานุเบกษาภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

^{๕๕}มาตรา ๖๐ เมื่อมีการประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตตามแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ให้ผิดไปจากที่กำหนดใน แผนผังนั้น และบรรดาใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารหรือใบรับแจ้ง ตามมาตรา ๓๙ ทวิ ที่ได้ออกไว้ก่อนวันประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ซึ่งขัดกับแผนผัง ดังกล่าว ให้เป็นอันยกเลิก

ให้นำมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่การฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

^{๕๖}มาตรา ๖๐ ทวิ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเริ่มต้นดำเนินการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ตามประกาศใช้ บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ตามมาตรา ๖๐ ภายในสองปี นับแต่วันใช้บังคับประกาศดังกล่าว

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการเวนคืนที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ใด เพื่อให้ประโยชน์ตามที่ กำหนดในแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ให้จ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนก่อนเริ่มต้น ดำเนินการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ โดยกำหนดตามราคาประเมินทุนทรัพย์ตามประมวลกฎหมายที่ดินที่ใช้ บังคับอยู่ในวันที่มีการประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ แต่ถ้าไม่สามารถจ่ายเงินค่าทดแทนได้ภายในสองปี นับแต่วันใช้บังคับประกาศดังกล่าว ให้กำหนดตามราคาประเมินทุนทรัพย์ดังกล่าวที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการจ่ายเงินค่าทดแทน

ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้เริ่มต้นดำเนินการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ใดเพื่อให้ประโยชน์ ตามที่กำหนดในแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ให้ดำเนินการเวนคืนที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์นั้นโดยให้นำ กฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๒ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ในท้องที่ใดอันเข้าลักษณะเป็นเขตเพลิงไหม้ ถ้าท้องที่นั้นยังไม่มี พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้ถือว่าได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ใน ท้องที่นั้นตั้งแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้ แต่ถ้าต่อมามีการประกาศไม่ปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ตามมาตรา ๕๘ ให้

^{๕๕} มาตรา ๖๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๕๖} มาตรา ๖๐ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ถือว่าพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นอันยกเลิกตั้งแต่วันที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีประกาศนั้น

หมวด ๘
บทเปิดเตล็ด

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย กรรมการเปรียบเทียบคดี เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่าง หรือนายตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการผู้ควบคุมงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นต้องให้ความสะดวกและช่วยเหลือตามสมควร

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย กรรมการเปรียบเทียบคดี เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่าง และนายตรวจ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^{๔๘}มาตรา ๖๔ ทวิ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหักเงินค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารที่ได้รับจากผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิ ไว้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าวเพื่อนำมาจัดสรรเป็นเงินค่าตอบแทนให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจแบบแปลนก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร นายช่างและนายตรวจได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

^{๔๙}มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๕๒ วรรคหก มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๖๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๕๗ ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

^{๔๘} มาตรา ๖๔ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๔๙} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๔๘}มาตรา ๖๕ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ทวิ ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

^{๖๐}มาตรา ๖๕ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ เบญจ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ เบญจ วรรคหนึ่ง ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

^{๖๐}มาตรา ๖๕ จัตวา ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๖ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ ทวิ ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

^{๖๖}มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๓๙ ตริ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

^{๖๖}มาตรา ๖๖ ทวิ ผู้ใดมิได้รื้อถอนอาคารตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๒ โดยมีได้อยู่ในระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินสามหมื่นบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

^{๖๘}มาตรา ๖๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม

^{๔๘} มาตรา ๖๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

^{๖๐} มาตรา ๖๕ ตริ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

^{๖๐} มาตรา ๖๕ จัตวา เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

^{๖๖} มาตรา ๖๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๖๖} มาตรา ๖๖ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๖๘} มาตรา ๖๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินสามหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๘ ผู้ใด

(๑) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ

(๒) ชัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่างหรือนายตรวจ ตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๔ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๓ แล้วแต่กรณี

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำของผู้ดำเนินการผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

^{๖๕}มาตรา ๗๐ ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการกระทำอันเกี่ยวกับอาคารเพื่อพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา หรือการสาธารณสุขหรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่า ให้เช่าซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยมีค่าตอบแทน ซึ่งอาคารใดผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

^{๖๖}มาตรา ๗๑ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๒ วรรคหก มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๖๐ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ ผู้ควบคุมงาน หรือผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ แล้วแต่กรณี หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของบุคคลดังกล่าว เว้นแต่บุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่มีนิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้จัดการทุกคนของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๗๓ ในกรณีมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับอาคารที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นหรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินหรืออาคารถูกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดดังกล่าว เป็น

^{๖๕}มาตรา ๗๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

^{๖๖}มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕)

ผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

^{๖๒} มาตรา ๗๔ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำการอัยการจังหวัด และหัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด

ความผิดตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ ตริ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ จัตวา วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๖ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๐ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสอง ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวและผู้เสียหาย ถ้ามี ยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ

ถ้าคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุกให้กำหนดค่าปรับซึ่งผู้ต้องหาจะพึงชำระ ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหาย ถ้ามี ยินยอมตามนั้น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาตามวรรคสี่ ให้ดำเนินคดีต่อไป

ค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่นโดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๕ บรรดาคำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรืออธิบดีกรมโยธาธิการ และการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ หรือการปฏิบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตตามที่ได้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม

^{๖๓} มาตรา ๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

ในกรณีที่การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากการขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามมาตรา ๒๗ เพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในเวลาสามสิบวัน ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำขอรับใบอนุญาตนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๗๖ อาคารซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้างหรือดัดแปลง และได้กระทำการเสร็จแล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แม้จะเข้าลักษณะเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง

มาตรา ๗๗ ท้องที่ใดมีอาคารก่อสร้างขึ้นเป็นจำนวนมากในที่ดินที่เป็นสาธารณะ สมบัติของแผ่นดินก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีสภาพหรืออาจทำให้เกิดสภาพที่ไม่เหมาะสม หรือไม่ปลอดภัยในการอยู่อาศัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารในท้องที่นั้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารรื้อถอนอาคารนั้นภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่รับคำสั่ง แต่การสั่งรื้อถอนอาคารจะต้องกระทำเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การพัฒนาท้องถิ่นหรือประโยชน์ในการใช้ที่สาธารณะของประชาชน

(๒) มีคำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารมีผลใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่รับคำสั่ง

(๓) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารดำเนินการเพื่อขจัดหรือระงับเหตุที่ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดสภาพที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัยในการอยู่อาศัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่รับคำสั่ง

(๔) มีคำสั่งให้เจ้าของอาคารทำสัญญาเช่าที่ดินกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าเช่าที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้นั้นได้รับยกเว้นโทษ แต่ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตาม ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้นั้นรื้อถอนอาคารนั้นเสียภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่รื้อถอนอาคารให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าผู้นั้นยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นเอง ในกรณีหลังนี้ให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการให้เช่าที่ดินในบริเวณนั้น เพื่อเป็นรายได้สำหรับบำรุงท้องถิ่นได้ แต่ที่ดินนั้นยังคงเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

สัญญาเช่าที่ดินที่ทำขึ้นตามวรรคหนึ่ง (๔) ให้มีระยะเวลาเช่าตามที่ตกลงกัน แต่ต้องไม่เกินสิบปี การต่อระยะเวลาเช่าจะกระทำมิได้ เมื่อสิ้นกำหนดเวลาเช่าที่ดินแล้วเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดไม่รู้ถนอนขนย้ายอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างของตนออกจากบริเวณที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าผู้นั้นยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นเอง ในกรณีหลังนี้ให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๘ ให้ถือว่าอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙ บรรดากฎกระทรวง เทศบัญญัติ ข้อบัญญัติจังหวัด กฎ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป ทั้งนี้เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๐ ท้องที่ใดได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๙ หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้นแล้ว

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย

รองนายกรัฐมนตรี

^{๖๔}อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตดัดแปลง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๖) ใบรับรอง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๖ ทวิ) ใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงแรมหรืสห	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๖ ตริ) ใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคาร	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง	ฉบับละ ๑๐ บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามอัตราใน (1) ถึง (4)	
(๘ ทวิ) การต่ออายุใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงแรมหรืสหให้เป็นไปตามอัตราใน ๖ ทวิ	
(๙) การตรวจแบบแปลนก่อสร้าง หรือดัดแปลงอาคาร ให้คิดค่าธรรมเนียมสำหรับการก่อสร้าง หรือ สำหรับส่วนที่มีการดัดแปลง ดังนี้	
(ก) อาคารซึ่งสูงไม่เกินสามชั้นหรือไม่เกินสิบห้าเมตร คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน	ตารางเมตรละ ๒ บาท
(ข) อาคารซึ่งสูงเกินสามชั้นหรือเกินสิบห้าเมตร คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน	ตารางเมตรละ ๔ บาท
(ค) อาคารประเภทซึ่งต้องมีพื้นรับน้ำหนักบรรทุกทุกชั้นใด ชั้นหนึ่งเกินห้าร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเมตร คิดตามพื้นที่ของพื้นอาคารแต่ละชั้นรวมกัน	ตารางเมตรละ ๔ บาท
(ง) บ้าย คิดตามพื้นที่ของบ้ายโดยเอาส่วนกว้างที่สุดคูณ ส่วนยาวที่สุด	ตารางเมตรละ ๔ บาท
(จ) อาคารประเภทซึ่งต้องวัดความยาว เช่น เชื้อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพง รวมทั้งประตูรั้ว หรือกำแพง คิดตามความยาว	เมตรละ ๑ บาท

^{๖๔} อัตราค่าธรรมเนียม (๖) แก้วไข และ (๖ ทวิ) (๖ ตริ) (๘ ทวิ) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

ในการคิดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลน เศษของตารางเมตร
หรือเมตรตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไป ให้ถือเป็นหน่วยเต็ม ถ้าต่ำกว่ากึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๕๗๙ และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช ๒๕๗๖ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว แม้ว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกันอยู่ตลอดมา แต่ปัจจุบันบ้านเมืองได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่ และสมควรรวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเข้าเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

รายชื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

- พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารในท้องที่ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๗๓ หน้า ๕๐ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่ง ในท้องที่ตำบลสำราญ ตำบลตาดทอง และตำบลเขื่อนคำ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๒๓๖ หน้า ๒๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลเก็ง ตำบลท่าสองคอน ตำบลแก่งเลิงจาน และตำบลเวียงนาง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๒๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๑๔๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร ในท้องที่ในเขตสุขาภิบาลชุมแพ อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๓๙ หน้า ๑๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร ในท้องที่ในเขตสุขาภิบาลท่าพระ อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๓๙ หน้า ๑๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตเทศบาลตำบล นางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๒๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลบ้านกล้วย ตำบลกระแซง ตำบลช้างน้อย ตำบลบ้านแปง ตำบลสนามชัย ตำบลราชคราม ตำบลช้างใหญ่ ตำบลโพแดง ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางไทร ตำบลปากกราน ตำบลคลองตะเคียน ตำบลบ้านรุน ตำบลเกาะเรียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา ตำบลบางประแดง ตำบลขนอนหลวง ตำบลบ้านกรด ตำบลคู้้งลาน ตำบลสามเรือน ตำบลบ้านสร้าง ตำบลตลาดเกรียบ ตำบลบ้านโพ ตำบลวัดยม ตำบลบ้านหว้า ตำบลตลิ่งชัน ตำบลบ้านแปง ตำบลบ้านเลน ตำบลบ้านพลับ ตำบลเกาะเกิด ตำบลคลองจิก ตำบลบางกระสัน ฯลฯ พ.ศ. ๒๕๒๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่ตำบลบางกะเจ้า ตำบลบางกอบ้าง ตำบลบางยอ ตำบลบางน้ำผึ้ง ตำบลบางพึ้ง ตำบลตลาด ตำบลทรงคนอง ตำบลบางกระสอบ ตำบลบางหญ้าแพรก ตำบลสำโรงใต้ ตำบลบางครุ ตำบลบางหัวเสือ และตำบลบางจาก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๒๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๒๑๑ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๒๖ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๒๐๖ หน้า ๑๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลทางเกวียน อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๒๖ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๒๐๖ หน้า ๑๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลศรีพนา อำเภอเซกา เขตสุขาภิบาลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย – เขตสุขาภิบาลบึงกาฬ อำเภอบึงกาฬ เขตสุขาภิบาลจุมพล อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย – เขตสุขาภิบาลปากคาด กิ่งอำเภอปากคาด อำเภอโพนพิสัย – เขตสุขาภิบาลศรีเชียงใหม่ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย เขตสุขาภิบาลหนองสองห้อง อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๒๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๗๕ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลตุ้มใต้ เขตสุขาภิบาลพันดอน อำเภอกุมภวาปี เขตสุขาภิบาลบ้านดุง อำเภอบ้านดุง เขตสุขาภิบาลหนองบัวลำภู อำเภอหนองบัวลำภู และเขตสุขาภิบาลโนนสูง – น้ำคำ เขตสุขาภิบาลหนองบัว อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๒๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลเกาะสมุย อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๒๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๙๖ หน้า ๑๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เขตสุขาภิบาลบัวขาว อำเภออุฉินารายณ์ และเขตสุขาภิบาลสมเด็จ อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๙๖ หน้า ๒๐ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาล สลกบาตร อำเภอขามเฒ่าบุรี เขตสุขาภิบาลไทรงาม อำเภอไทรงาม และเขตสุขาภิบาลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พ.ศ. ๒๕๒๘
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๙๖ หน้า ๒๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลพนานิคม ตำบลมาบข่า อำเภอบ้านค่าย ตำบลห้วยโป่ง ตำบลมาบตาพุด ตำบลทับมา ตำบลเนินพระ อำเภอเมืองระยอง และตำบลสำนักกะท้อน ตำบลพลา ตำบลบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๒๘
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๒๐๑ หน้า ๒๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่สุขาภิบาลจะนะ อำเภอจะนะและสุขาภิบาลระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๒๘
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๓๓ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลพังโคน พ.ศ. ๒๕๒๘ ในท้องที่อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๒๘
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๙๖ หน้า ๓๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลเมืองพาน อำเภอพาน และสุขาภิบาลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๕๒๘
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๙๖ หน้า ๒๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลเขมราฐ อำเภอเขมราฐ เขตสุขาภิบาลเชียงใน อำเภอเชียงใน เขตสุขาภิบาลเมืองเดช อำเภอเดชอุดม เขตสุขาภิบาลตระการพืชผล เขตสุขาภิบาลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ และเขตสุขาภิบาลบุง อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๒๙
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๐๙ หน้า ๑๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลพรหมณี ตำบลบ้านใหญ่ ตำบลท่าช้าง และตำบลวังกระโจม อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก พ.ศ. ๒๕๒๙
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๓๑ หน้า ๙๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาล ห้วยเหมือง อำเภอห้วยเหมือง จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๒๙
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๐๙ หน้า ๒๒ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตเทศบาลเมืองมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. ๒๕๒๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๕๙ หน้า ๓๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลคูคต อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๒๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๕๙ หน้า ๒๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลบางโพธิ์เหนือ อำเภอสามโคก และตำบลบ้านฉาง ตำบลบางปรอก ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๒๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๕๙ หน้า ๒๖ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลเสาชิงหิน ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ ตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางบัวทอง และตำบลบางรักน้อย ตำบลไทรมา ตำบลบางกระสอบ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๒๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๘๗ หน้า ๑๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลทับมา ตำบลน้ำคอก ตำบลเชิงเนิน ตำบลเนินพระ และตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๒๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๘๗ หน้า ๑๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่ในเขตสุขาภิบาลบ้านไธสง อำเภอบ้านไธสง เขตสุขาภิบาลป่าซาง เขตสุขาภิบาลม่วงน้อย อำเภอป่าซาง และเขตสุขาภิบาลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๒๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๕๙ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลสำนักแต้ว อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๒๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๕๙ หน้า ๒๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลดอนขมิ้น และเขตสุขาภิบาลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๓๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๕๖ หน้า ๓๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๔๕ หน้า ๒๖ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลบ้านตาก อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก พ.ศ. ๒๕๓๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๖๒ หน้า ๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลเขาพนม อำเภอเขาพนม เขตสุขาภิบาลคลองท่อมใต้ อำเภอคลองท่อม เขตสุขาภิบาลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก และเขตสุขาภิบาลเหนือคลอง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๖๒ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บังคับในเขตสุขาภิบาลหนองโก อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๓๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๔๔ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บังคับในเขตสุขาภิบาลคลองหลวง อำเภอคลองหลวง และเขตสุขาภิบาลประชาธิปไตย อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๓๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๔๔ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลบางบัวทอง ตำบลละหารฯ อำเภอปากเกร็ด ตำบลท่าอิฐ อำเภอบางใหญ่ ตำบลบางคูเวียงฯ อำเภอบางกรวย ตำบลบางรักน้อยฯ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๕๙ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลชิงโค ตำบลหัวเขา ตำบลทิงหม้อ ฯลฯ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๙๔ หน้า ๒๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ในเขตเทศบาล ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๓๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๕๖ หน้า ๓๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่เขตสุขาภิบาล อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๕๓๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๖๒ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลแก้งเสี้ยน ตำบลท่ามะขาม ตำบลปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี และตำบลท่าล้อ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๑๕ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งใน ตำบลขามใหญ่ ตำบลแจระแม อำเภอเมืองอุบลราชธานี และตำบลค่าน้ำแถม ตำบลโนนโพน ตำบลแสนสุข อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๔๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลโพธิ์ทอง อำเภอโพธิ์ทอง และเขตสุขาภิบาลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๒๔ หน้า ๑๖ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลโพธิ์สว่าง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๓๖ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งในตำบลหมุ่มน ตำบลหนองบัว ตำบลบ้านเลื่อม ตำบลสามพร้าว ตำบลนาดี และตำบลหนองซอนกว้าง อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๓๖ หน้า ๒๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลดอนสัก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๘ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตเทศบาลบางแห่งใน ตำบลคลองฉนาก ตำบลบางชนะ ตำบลบางกุ้ง ตำบลบางไผ่ ตำบลวัดประดู่ ตำบลมะขามเตี้ย และตำบลขุนทะเล อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๐ หน้า ๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๔๗๙ ในเขตเทศบาลบางแห่ง (ฉบับที่ ๒) (เทศบาลเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก) พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ หน้า ๙๓๓)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่เขตเทศบาล ตำบลห้วยยอด อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๒๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลกระเปาะน้อย ตำบลทับปรึก และตำบลไล่ไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๒๔ หน้า ๒๒ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลท่าพุทรา เขตสุขาภิบาลท่ามะเขือ อำเภอคลองขลุง และเขตสุขาภิบาลพรานกระต่าย อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๐ หน้า ๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๑๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลบานา ตำบลจรูสมิแล ตำบลตะลุโบะ ตำบลปะกาฮะรัง อำเภอเมืองปัตตานี และตำบลดอนรัก อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๕๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลปรานบุรี อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๘ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลโคกกลอย อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๒๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลสวนพริก ตำบลลุ่มพลี ตำบลบ้านเกาะ ตำบลคลองสระบัว ตำบลหันตรา ตำบลภูเขาทอง ตำบลบ้านป้อม ตำบลไผ่ลิง ตำบลลำภาลม์ ตำบลคลองสวนพลู ตำบลปากกระวาน ตำบลเกาะเรียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา และตำบลธนู อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๓๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ในเขตเทศบาล ตำบลชากพง ตำบลกำร่า อำเภอแก่ง และตำบลแก่ง ตำบลตะพง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๒๔ หน้า ๒๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลราชาเทวะ ตำบลหนองปรือ ตำบลบางโจรง ตำบลบางพลีใหญ่ ตำบลบางแก้ว ตำบลศรีษะจะเข้ใหญ่ ตำบลบางเสด็จ ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี ตำบลเปริง ตำบลบางป่อ ตำบลบ้านระกาศ

ตำบลบางพลีน้อย ตำบลบางเพรียง ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ และตำบลลำโรงเหนือ

ตำบลบางเมืองใหม่ ตำบลบางเมือง ตำบลแพรกษา ตำบลท้ายบ้าน ตำบลบางปูใหม่

ตำบลบางปู อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๓๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลอ้อมน้อย ในท้องที่อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๓๖ หน้า ๑๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งในตำบลหลุมดิน ตำบลโคกหม้อ ตำบลเจดีย์หัก ตำบลพงสวาย ตำบลบ้านไร่ และตำบลดอนตะโก อำเภอเมืองราชบุรี พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๒๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลดำเนินสะดวก เขตสุขาภิบาลศรีดอนไผ่ อำเภอดำเนินสะดวก และเขตสุขาภิบาลเขาสูง เขตสุขาภิบาลห้วยชินสีห์ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๓๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในท้องที่ ตำบลลาดใหญ่ ตำบลบ้านปรก ตำบลบางแก้ว ตำบลท้ายหาด ตำบลแหลมใหญ่ และตำบลบางจะเกร็ง อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๖๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่ตำบลปอ้อย และตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๔ หน้า ๑๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลคองหงส์ ตำบลคลองแห และตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๔ หน้า ๑๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่เขตสุขาภิบาลเด่นชัย จังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๔๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่ตำบลพญาขัน ตำบลลำปำ ตำบลควนมะพร้าว ตำบลเขาเจ็ยก ตำบลตำนาน และตำบลท่ามิหรำ อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง (บางแห่ง) พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๕๔ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลรัชฎา ตำบลวิเชียร ตำบลฉลอง และตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต บังคับในเขตท้องที่บางแห่งใน พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๘ หน้า ๑๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลพัคภูมิพิสัย อำเภอพัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๔ หน้า ๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลนครไทย อำเภอนครไทย เขตสุขาภิบาลเนินมะปราง อำเภอนีนมะปราง เขตสุขาภิบาลบางกระทุ่ม เขตสุขาภิบาลเนินกุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม เขตสุขาภิบาลบางระกำ เขตสุขาภิบาลปลื้กเรด อำเภอบางระกำ เขตสุขาภิบาลลวงฆ้อง เขตสุขาภิบาลพรหมพิราม อำเภอพรหมพิราม เขตสุขาภิบาลวังทอง อำเภอวังทอง และเขตสุขาภิบาลบ้านใหม่ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๘ หน้า ๒๐ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลหัวรอ ตำบลพลายชุมพล ตำบลบ้านคลอง ตำบลอรัญญิก ตำบลวัดจันทร์ ตำบลท่าทอง และตำบลบึงพระ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๒๔ หน้า ๒๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลริมกก ตำบลรอบเวียง ตำบลท่าสาย และตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๕๓๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๓๖ หน้า ๒๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลหินกอง อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลดาวเรือง ตำบลนาโง่ง ตำบลตะกุด ตำบลปากข้าวสาร และตำบลโคกสว่าง อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๒๐ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตเทศบาลตำบล พระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๘ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๙๓ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่เขตสุขาภิบาล เขาสมิง เขตสุขาภิบาลแสนดั่ง อำเภอเขาสมิง เขตสุขาภิบาลบ่อพลอย อำเภอบ่อไร่ และเขตสุขาภิบาลน้ำเขียว เขตสุขาภิบาลแหลมงอบ อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๒๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลอ่าวน้อย และตำบลเกาะหลัก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๑๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลถ้ำน้ำผุด อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๙๓ หน้า ๑๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลบ้านฉาง ตำบลบ้านกระแซง ตำบลสวนพริกไทย ตำบลบ้านกลาง ตำบลบางหลวง ตำบลบาลกะดี และตำบลบางเตือ อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๙๓ หน้า ๒๐ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลท่าทราย ตำบลโคกขาม ตำบลท่าจีน และตำบลบางหญ้าแพรก อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๙๓ หน้า ๑๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๒๖ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลป่าเมด ตำบลทุ่งกวาว ตำบลเหมืองหม้อ ตำบลนาจักร อำเภอเมืองแพร่ และตำบลเวียงทอง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๑๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลปากทาง ตำบลคลองเพชร ตำบลท่าหลวง และตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๑๑ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลรอบเมือง ตำบลโพนทอง และตำบลหนองนาแซง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๒๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่สุขาภิบาลท่าชะ อำเภوتاชะ เขตสุขาภิบาลปะทิว เขตสุขาภิบาลมาบอำมฤต อำเภอปะทิว เขตสุขาภิบาลละแม อำเภอละแม เขตสุขาภิบาลนาโพธิ์ เขตสุขาภิบาลป่าตะโก อำเภอสวี เขตสุขาภิบาลปากน้ำหลังสวน อำเภอหลังสวน เขตสุขาภิบาลพะโต๊ะ กิ่งอำเภอพะโต๊ะ อำเภอหลังสวน และเขตสุขาภิบาล ปากน้ำชุมพร อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๙๓ หน้า ๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลแกใหญ่ และตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ๒๕๓๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๘๓ หน้า ๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๓๔ ในท้องที่ เขตสุขาภิบาล จังหวัดกาญจนบุรี ๔๗ คาบเกี่ยวหลายจังหวัดมี ๕๘ จังหวัด
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๓๓ หน้า ๖๓๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลท่าเสา ตำบลป่าเช่า และตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๒๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลดอนขวาง ตำบลสะแกกรัง และตำบลน้ำซึม อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ หน้า ๒๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลหาดคำ ตำบลโพธิ์ชัย ตำบลมีชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๑๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งใน ตำบลศาลาแดง ตำบลย่านซื่อ ตำบลตลาดกรวด ตำบลบ้านรี ตำบลบ้านอิฐ ตำบลบ้านแห และตำบลโพสะ จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ในเขต
สุขาภิบาลบางแห่ง จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดจันทบุรี จังหวัดเชียงราย จังหวัดนครนายก
จังหวัดระนอง จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน และจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๔๐ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน
ตำบลปากแคว ตำบลบ้านสวน ตำบลบ้านกล้วย ตำบลบ้านหลุม และตำบลบางซ้าย
อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๑๖ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งในท้องที่
จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร
จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส
พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๙๖๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางอำเภอ
จังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๑๐ (ฉบับพิเศษ))
พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน
จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๘๕ หน้า ๙๖๒)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน
ตำบลวังกระแจะ ตำบลเนินทราย และตำบลหนองเสม็ด อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๕๐ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน
ตำบลไม้งาม ตำบลป่ามะม่วง ตำบลน้ำร้อน ตำบลแม่ท้อ ตำบลวังหิน และตำบลหนองบัวใต้
อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๕๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน
ตำบลเขาไม้แก้ว ตำบลกะลาเส ตำบลบ่อหิน ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา และตำบลบางสัก
ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๓๒ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลนาตาหลวง ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลบางรัก ตำบลบ้านควน ตำบลโคกหล่อ และ ตำบลควนปริง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๙๖๙)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลโพหนอง ตำบลเหนือ ตำบลลำพูน และตำบลหุบ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๒๘ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลตำบลหนองทะเล ตำบลอ่าวนาง และตำบลไสไทย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๒๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลบางแห่ง พ.ศ. ๒๕๓๔ จังหวัดกระบี่ ฯลฯ (คาบเกี่ยวหลายจังหวัด มีทั้งหมด ๔๔ จังหวัด)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลหนองปลิง ตำบลนครชุม ตำบลนาบ่อคำ และตำบลเทพนคร อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๖๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลบ้านค้อ ตำบลลำราญ ตำบลศิลา ตำบลแดงใหญ่ ตำบลบ้านเปิด ตำบลบึงเนียม ตำบลพระลับ ตำบลเมืองเก่า ตำบลบ้านหว้า และตำบลท่าพระ อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๔๕ หน้า ๑๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลหินเหล็กไฟ อำเภอวังหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๕๓ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลดงพระราม ตำบลรอบเมือง ตำบลบางบริบูรณ์ และตำบลท่างาม อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ หน้า ๒๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลสะเตงนอก ตำบลท่าสาป และตำบลหน้าถ้ำ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๑๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางจังหวัด พ.ศ. ๒๕๓๔ จังหวัดชลบุรี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสมุทรปราการ
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๑๓ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งในตำบลผาสิ่งห์ ตำบลฝายแก้ว ตำบลไชยสถาน ตำบลดูใต้ ตำบลม่วงดีด และตำบลท่านาว อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๒๒ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลชุมเห็ด ตำบลบ้านยาง และตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๔๗ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตเทศบาลบางแห่งใน ตำบลน้ำคอก อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๕๖ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ในท้องที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๒๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในท้องที่ ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๐๗ หน้า ๗๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งในตำบลเหมืองว่า ตำบลมะเขือแจ้ ตำบลบ้านกลาง ตำบลเวียงยอง ตำบลต้นธง และตำบลป่าสัก อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๔๔ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลปริก และ ตำบลสำนักแต้ว อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๓๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลธาตุนาเวง ตำบลพังขว้าง ตำบลดงมะไฟ ตำบลจิ้งจอก และตำบลห้วยยาง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๓๑ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลปางหมู อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน (บางส่วน) พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๑๙ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๖๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่บางแห่งในตำบลธงชัย ตำบลบ้านกุ่ม ตำบลหนองโสน ตำบลไร่ส้ม ตำบลช่อสะแก ตำบลบ้านหม้อ ตำบลนาขุ่ม และ ตำบลต้นม่วง อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๑๔ หน้า ๒๔ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งฯ พ.ศ. ๒๕๓๔ ในท้องที่ตำบลวังไผ่ ตำบลนาทุ่ง ตำบลบ้านนา ตำบลตากแดด ตำบลขุนกระหัง ตำบลท่ายาง ตำบลบางหมาก ตำบลปากน้ำ และตำบลหาดทรายรี อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๒๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลเขาท่าพระ ตำบลธรรมามูล ตำบลหาดท่าเสา ตำบลบ้านกล้วย ตำบลท่าชัย และตำบลชัยนาท อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๑๖ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลป่าเสม็ด อำเภอสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๑๐ (ฉบับพิเศษ))

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลบางแห่ง (จังหวัดอุบลราชธานี) พ.ศ. ๒๕๓๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๒๕ หน้า ๑๓)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่สุขาภิบาลศรีวิไล กิ่งอำเภอศรีวิไล อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๓๕
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๘ หน้า ๒)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ในเขตสุขาภิบาลไชยวาน อำเภอไชยวาน และเขตสุขาภิบาลนิคมสงเคราะห์ อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๓๕
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๐ หน้า ๑๗)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่จังหวัดขอนแก่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๕
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๐ หน้า ๑๕ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ ตำบลวัดตูม ตำบลภูเขาทอง และตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๓๕
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๐ หน้า ๑๙)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ในเขตสุขาภิบาล ปากน้ำประแสร์ และเขตสุขาภิบาลสุนทรภู่ อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๓๕
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๑ หน้า ๒๓)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลแม่ไร่ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย บังคับในท้องที่บางแห่ง พ.ศ. ๒๕๓๕
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๖ หน้า ๘๐ (ฉบับพิเศษ))
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในเขตสุขาภิบาลบ่อกรุ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. ๒๕๓๗
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๑๖)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๘
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๑๒)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลเขาฉกรรจ์ กิ่งอำเภอเขาฉกรรจ์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๓๘
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๗ ก หน้า ๑)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลเจริญศิลป์ พ.ศ. ๒๕๓๘ ในท้องที่อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๐ หน้า ๑๒)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๕๓๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๑)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลปลายพระยา อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๒ ก หน้า ๒๘)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบลศรีประจันต์ และตำบลวังยาง อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. ๒๕๔๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๘)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๔๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๖ ก หน้า ๓)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่สุขาภิบาลเขาขวาง อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๕๔๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๗ ก หน้า ๓๘)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลบ้านต้อม ตำบลสันป่าม่วง ตำบลท่าวังทอง ตำบลบ้านสาง ตำบลบ้านตุน ตำบลแม่ใส ตำบลจำป่าหวาย ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา และตำบลดอกคำใต้ อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา พ.ศ. ๒๕๔๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๑)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่สุขาภิบาลป่าบอน อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง พ.ศ. ๒๕๔๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๗ ก หน้า ๓๕)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่เขตสุขาภิบาลแว่นาง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๔๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๖ ก หน้า ๔)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑๑)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในท้องที่ตำบลทางเกวียน และตำบลวังห้ว อำเภอกาญจนบุรี จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๔๑
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๑๓)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตสุขาภิบาลต้นไทร อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๔๙)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไร่ส้ม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑๖)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางช้าง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม และในท้องที่บางแห่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแควอ้อม องค์การบริหารส่วนตำบลสวนหลวง อำเภออัมพวา และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปรก องค์การบริหารส่วนตำบลบางขันแตก องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายหาด อำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๔๖)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง องค์การบริหารส่วนตำบลถนนหัก และองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดา อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๖๙)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่ตำบลฝั่งรวง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และตำบลตะกุด ตำบลดิ่งชัน อำเภอเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๒๒)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทราย อำเภอทรายทองวัฒนา จังหวัดกำแพงเพชร พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๙ ก หน้า ๑๔)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านธิ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโอง องค์การบริหารส่วนตำบลป่าพลู องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่ายาว อำเภอบ้านโอง องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ตื่น อำเภออู่ และองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงยอง องค์การบริหารส่วนตำบลศรีบัวบาน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคืน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองนวม องค์การบริหารส่วนตำบลเหมืองจี้ อำเภอลำพูน จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๔๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๙ ก หน้า ๑๖)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตเทศบาลตำบล ทากาศ อำเภอแม่ทา เทศบาลตำบลแม่ตื่น อำเภอสี และเทศบาลตำบลวังผาง กิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕๔๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๙ ก หน้า ๑๙)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหาร- ส่วนตำบลแกใหญ่ และองค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๙ ก หน้า ๒๑)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหาร- ส่วนตำบลสีแก้ว อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๔๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๒ ก หน้า ๑๔)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตเทศบาลตำบลนาข่า อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๔๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๒ ก หน้า ๑๖)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบล จีรวาย ตำบลห้วยเกตุ และตำบลหนองพยอม อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พ.ศ. ๒๕๔๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๘ ก หน้า ๑)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตหมู่ที่ ๑ หมู่บ้าน หนองปลิง หมู่ที่ ๒ หมู่บ้านหนองปลิง หมู่ที่ ๕ หมู่บ้านหนองอำไผ่ และหมู่ที่ ๗ หมู่บ้านสามัคคีสุข ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๔๓

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๑๐)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหาร- ส่วนตำบลดงลาน อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๔๓

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๓๒)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตองค์การบริหาร- ส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. ๒๕๔๓

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๖๒ ก หน้า ๑)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งใน ตำบลหนองบัว ตำบลหนองขุ่น ตำบลมะขามเต่า อำเภอวัดสิงห์ และตำบลธรรมามูล ตำบลหาดท่าเสา อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท พ.ศ. ๒๕๔๓

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๘ หน้า ๑)

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในตำบล สะเดียง ตำบลป่าเลา ตำบลดงมูลเหล็ก และตำบลนาป่า อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๑๙)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในท้องที่บางแห่งในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวเหนือ องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่งาม องค์การบริหารส่วนตำบล ป่ามะม่วง องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อน องค์การบริหารส่วนตำบลวังหิน องค์การบริหารส่วน- ตำบลแม่ท้อ และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวใต้ อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก พ.ศ. ๒๕๔๓
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙๘ ก หน้า ๑๐)
- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ บังคับในเขตเทศบาลตำบล ทำน้ำอ้อย อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๔๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๕๑)

รายชื่อกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (คุณวุฒิหรือความรู้ของนายตรวจเรือหรือนายช่าง)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๒๒ หน้า ๑๖ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (บัตรประจำตัวนายช่างและบัตรประจำตัวนายตรวจ)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๑๒๒ ก หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (อำนาจของพนักงานท้องถิ่นในการยึดและเก็บรักษาไว้ซึ่งวัสดุก่อสร้างที่ถูกรื้อถอนรวมทั้งสิ่งของที่ขนออกจากอาคารส่วนที่มีการรื้อถอนนั้น)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๖๖ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๙๖ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (กำหนดลักษณะของอาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา และเพื่อกิจการอื่น)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๓๗ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดการรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือซ่อมแซมอาคาร และกวางรับน้ำหนัก ความต้านทานและความคงทนของอาคาร หรือพื้นดินที่รองรับอาคาร)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๕๓ หน้า ๑๐ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (กำหนดค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียม)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๗ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (กำหนดแบบการขออนุญาต ใบอนุญาต ใบรับรอง ใบแทน ค่าส่ง)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๑๒ (ฉบับพิเศษ))

- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (กำหนดการยกเว้นผ่อนผันและเงื่อนไขในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร) (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๒๓ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุ ใบอนุญาต การออกใบรับรอง ฯลฯ) (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๒๔ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดการกระทำซึ่งไม่ถือเป็นการดัดแปลงอาคารและกำหนด ส่วนอื่นของโครงสร้างของอาคารที่การรื้อส่วนนั้นถือเป็นการรื้อถอนอาคาร) (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๔ หน้า ๑๕ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดกรณีที่ทำให้มีการก่อสร้างดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย อาคารให้ผิดไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตตลอดจน วิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาต) (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๓๔ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (สมควรห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิด หรือบางประเภทในบริเวณอำเภอ บางไทร อำเภอพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางปะอิน อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๘๒ หน้า ๓ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๐๐ หน้า ๗ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๔๒ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (เนื่องจากได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามการก่อสร้างดัดแปลง ใช้ หรือ เปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิด ในท้องที่ ต.บางกระเจ้าฯ จังหวัดสมุทรปราการฯ ถ้าไม่มีการออก กฎกระทรวงภายใน ๑ ปี ให้ประกาศดังกล่าว เป็นการยกเลิก สมควรฯ)

- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการติดตั้งลูกกรง เหล็กดัด หรือสิ่งอื่นดังกล่าวกว้างที่ประตู หน้าต่าง หรือที่ ด้านนอกหรือด้านในของอาคารเพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายดังกล่าว)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๔๘ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๙๕ หน้า ๑๓ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๙ หน้า ๓ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๓๕ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๖๗ หน้า ๔๗๑)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๙๘ หน้า ๑๐ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๒๓๖ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๓๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๒๓๖ หน้า ๕ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๑ หน้า ๒๑ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๖๖ หน้า ๑๑๙)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๗๖ หน้า ๑๑๖)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๘๖ หน้า ๙๙๙)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ในท้องที่ตำบลชะอำ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๙ หน้า ๗๓ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๑ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ในท้องที่ตำบลคลองขุด อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๙ หน้า ๗๘ (ฉบับพิเศษ))

- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา และตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๙ หน้า ๘๔ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๑ หน้า ๖)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๗)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๒ หน้า ๑)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ หน้า ๑)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ในท้องที่ตำบลบางกระเจ้า ตำบลบางยอ ตำบลบางกอบัว ตำบลบางน้ำผึ้ง ตำบลบางกระสอบ และตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๙๗ หน้า ๗)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๒๙ หน้า ๒๓ (ฉบับพิเศษ))
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๒๘)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๐ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๒๘)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๑ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๒๕)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๒๘)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๕๐ ก หน้า ๗๓)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๒๕)

รายชื่อประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

- ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการก่อสร้างอาคารและสาธารณูปโภค
- ประกาศกรมโยธาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการก่อสร้าง ดัดแปลง การอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นโรงมหรสพ และการต่ออายุใบอนุญาตประจำปี

รายชื่อเทศบัญญัติและข้อบัญญัติที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๒๒

- เทศบัญญัติของเทศบาลนครราชสีมา เรื่องควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๐
- เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลปากช่อง เรื่องควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๐
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร บางชนิด หรือบางประเภทริมถนนเหนือ - ใต้ ตั้งแต่ถนนสารสินไปจนถึงถนนพระราม ๓ ทั้งสองฟาก ในท้องที่แขวงยานนาวา แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร และเขตบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๐
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๑ ง หน้า ๒๑ (ฉบับพิเศษ))
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๔๔
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๗๕ ง หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ))

๒. พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๒

- เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุด้าน
 - การทำงาน
 - ในเคหสถาน
 - ในที่สาธารณะ
- ผู้รักษาการ (ตามมาตรา ๖)
 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- หน่วยปฏิบัติ
 - สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 - ราชการส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและระงับอัคคีภัย

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้

ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและระงับอัคคีภัย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ป้องกันอัคคีภัย" หมายความว่า การดำเนินการเพื่อมิให้เกิดเพลิงไหม้ และให้หมายความรวมถึง
การเตรียมการเพื่อรองรับเหตุการณ์เมื่อเกิดเพลิงไหม้ด้วย

"ระงับอัคคีภัย" หมายความว่า การดับเพลิงและการลดการสูญเสียชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน
อันเนื่องมาจากการเกิดเพลิงไหม้

"สิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย" หมายความว่า เชื้อเพลิง สารเคมี หรือวัตถุอื่นใด ไม่ว่าจะมิสสถานะ
เป็นของแข็ง ของเหลวหรือก๊าซ ที่อยู่ในภาวะพร้อมจะเกิดการสันดาปจากการจุดติดใด ๆ หรือการสันดาปเอง
ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๒) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๓) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๔) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๕) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (๖) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๗) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในท้องถิ่นที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะแต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรให้เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

"ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น" หมายความว่า ผู้อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเขตท้องถิ่นที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้มีหน้าที่อำนวยความสะดวก ระวังอัคคีภัยและซ่อมระบบอัคคีภัย

"พนักงานดับเพลิง" หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ป้องกันอัคคีภัยและ ระวังอัคคีภัย

"อาสาดับเพลิง" หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงาน ดับเพลิงในการป้องกันอัคคีภัยและระวังอัคคีภัย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ในการป้องกันอัคคีภัยและระวังอัคคีภัยให้ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น และ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีเครื่องดับเพลิง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และยานพาหนะสำหรับป้องกัน อัคคีภัยและระวังอัคคีภัย

(๒) จัดให้มีสถานที่สำหรับเก็บรักษาสิ่งของดังกล่าวใน (๑) โดยแยกเป็นหน่วย ตามความจำเป็น เพื่อใช้ป้องกันอัคคีภัยและระวังอัคคีภัยได้ทันท่วงที

(๓) จัดให้มีอาณัติสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้

(๔) จัดการบรรเทาทุกข์ และจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยเมื่อเกิดเพลิงไหม้ตามระเบียบที่ รัฐมนตรีกำหนด

รัฐมนตรีกำหนด

(๕) จัดให้มีการอบรมและดำเนินการฝึกซ้อมป้องกันอัคคีภัยและระวังอัคคีภัย

(๖) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรม และข้อปฏิบัติของอาสาดับเพลิง

(๗) แต่งตั้งพนักงานดับเพลิงและอาสาดับเพลิงตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

- (๑) เงื่อนไขในการใช้ การเก็บรักษาและการมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย
 - (๒) กิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย และกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวมีไว้ซึ่งบุคคลและสิ่งจำเป็นในการป้องกันอัคคีภัยและระงับอัคคีภัยตามสมควรแก่สภาพแห่งอาคารหรือกิจการนั้น
 - (๓) อาณัติสัญญาณหรือเครื่องหมายเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยและระงับอัคคีภัย
 - (๔) เครื่องหมายของผู้อำนวยความสะดวกประจำท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายตรวจพนักงานดับเพลิงและอาสาดับเพลิง
 - (๕) เครื่องแบบและบัตรประจำตัวของนายตรวจ พนักงานดับเพลิงและอาสาดับเพลิง
- กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การป้องกันอัคคีภัย

มาตรา ๗ ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งเทศมนตรี กรรมการสุขาภิบาล ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไปหรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปให้เป็นนายตรวจ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ภายในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอัคคีภัยตามหมวดนี้ ให้นายตรวจมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจตราสิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายหรือสิ่งที่อยู่ในภาวะอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย
 - (๒) ตรวจตราบุคคลผู้มีหน้าที่ในการป้องกันอัคคีภัยและระงับอัคคีภัยที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ว่าการปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องหรือไม่
 - (๓) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจตราการเก็บรักษาสิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย หรือในเวลาอื่นกรณีมีเหตุฉุกเฉินอย่างยิ่งที่แสดงให้เห็นว่าสถานที่นั้นอยู่ในภาวะที่จะเกิดอัคคีภัย
 - (๔) ให้คำแนะนำแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ให้ขนย้าย ทำลาย เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขสิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายหรือสิ่งที่อยู่ในภาวะอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย
 - (๕) เคลื่อนย้ายหรือทำลายสิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายหรือสิ่งที่อยู่ในภาวะอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย กรณีมีเหตุฉุกเฉินอย่างยิ่ง
- ให้นายตรวจรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกครั้งเมื่อได้ปฏิบัติการตามความในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ เมื่อได้รับรายงานจากนายตรวจว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของนายตรวจตามมาตรา ๘ (๔) หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพบด้วยตนเองว่ามีสิ่งที่ทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย สิ่งที่อยู่ในภาวะอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย หรือการกระทำที่อาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและกำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติให้แล้วเสร็จตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

การส่งคำสั่งตามมาตรา ๙ นี้ให้นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรืออาคารหรือสถานที่ของบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณีที่นำส่งแล้วแต่บุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ผู้นำส่งขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปเป็นพยานเพื่อวางคำสั่งไว้ ณ ที่นั้น แต่ถ้าไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งจะส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้นก็ได้ และถ้าไม่พบบุคคลใดหรือพบแต่ไม่มีบุคคลโดยยอมรับไว้แทน ให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่ที่เห็นได้ง่ายต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคสามหรือวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งได้รับคำสั่งนั้นแล้ว แต่ถ้าเป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือโดยการปิดคำสั่ง ให้ถือว่าได้รับคำสั่งนั้นเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่พนักงานไปรษณีย์ได้ส่งหรือวันที่ได้ปิดคำสั่งนั้นไว้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๙ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อรัฐมนตรีได้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ออกคำสั่งดังกล่าว และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดส่งอุทธรณ์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไปยังรัฐมนตรีภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ให้รัฐมนตรีมีคำสั่งวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์แล้วแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในระหว่างอุทธรณ์ให้รอการปฏิบัติการตามคำสั่งไว้ก่อน เว้นแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายหรือสิ่งที่อยู่ในภาวะอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายนั้นมีลักษณะจะเป็นอันตรายซึ่งไม่อาจรอได้

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีหรือไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการหรือจัดให้มีการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ต้องเป็นผู้เสีย

ค่าใช้จ่ายในการจัดการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงรวมกับเบี้ยปรับในอัตราร้อยละยี่สิบห้าต่อปีของเงินจำนวนดังกล่าว

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายตรวจติดเครื่องหมายและให้แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลในการเข้าไปในอาคารหรือสถานที่

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอัคคีภัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับนายตรวจตามมาตรา ๘ ด้วย

การเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ให้นำความในมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ในกรณีฉุกเฉินเมื่อมีเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดเพลิงไหม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการหรือสั่งให้พนักงานดับเพลิงหรืออาสาดับเพลิงดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดบริเวณหรือสถานที่ที่อาจเกิดเพลิงไหม้
- (๒) จัดระเบียบการจราจรชั่วคราวในบริเวณที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันอัคคีภัย
- (๓) ปิดกั้นมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณหรือสถานที่ที่กำหนด
- (๔) เคลื่อนย้ายหรือทำลายสิ่งที่ยกอาจก่อให้เกิดเพลิงไหม้

หมวด ๒

การระงับอัคคีภัย

มาตรา ๑๕ ให้ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานดับเพลิง และเจ้าพนักงานตำรวจ มีหน้าที่ระงับอัคคีภัย โดยให้ติดเครื่องหมายและให้แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๖ ให้ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่นมีอำนาจบังคับบัญชาเจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานดับเพลิง และเจ้าพนักงานตำรวจในขณะเกิดเพลิงไหม้

ในกรณีที่มีผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งคนขึ้นไปปฏิบัติหน้าที่อำนาจการระงับอัคคีภัยพร้อมกัน อำนาจในการบังคับบัญชาให้เป็นไปตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานดับเพลิง และเจ้าพนักงานตำรวจอาจขอให้อาสาดับเพลิงเข้าช่วยในการดำเนินการดังกล่าวของตนได้ ในการนี้ให้อาสาดับเพลิงมีอำนาจดำเนินการตามที่ได้รับขอความช่วยเหลือ

ในขณะปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง อาสาดับเพลิงต้องแต่งเครื่องแบบและติดเครื่องหมายและให้แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๑๘ ให้ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานดับเพลิง และเจ้าพนักงานตำรวจ มีอำนาจใช้เครื่องดับเพลิง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้หรือยานพาหนะสำหรับระงับอัคคีภัยของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ที่เกิดเพลิงไหม้ หรือของเจ้าของ หรือ

ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงได้เท่าที่จำเป็นเพื่อระงับอัคคีภัย

มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานดับเพลิง และเจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ที่เกิดเพลิงไหม้ เพื่อทำการดับเพลิงหรือช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัย

การเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับบริเวณเพลิงไหม้เพื่อทำการดับเพลิงหรือช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัย ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ก่อน เว้นแต่เมื่อมีเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นหัวหน้าควบคุมรับผิดชอบในการเข้าไปในอาคารหรือสถานที่นั้นอยู่ด้วย

การขนย้ายทรัพย์สินออกจากอาคารหรือสถานที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กระทำได้เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นร้องขอ เว้นแต่ในกรณีเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายให้ผู้มีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจขนย้ายได้ตามความจำเป็นแก่การระงับอัคคีภัย

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการระงับอัคคีภัย ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดสถานที่ชั่วคราวสำหรับการเคลื่อนย้ายหรือการปฐมพยาบาลผู้ประสบอัคคีภัยและการรักษาทรัพย์สินของผู้ประสบอัคคีภัย

(๒) จัดระเบียบการจราจรชั่วคราวในบริเวณที่เป็นประโยชน์ในการระงับอัคคีภัย

(๓) ปิดกั้นมิให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณเพลิงไหม้และบริเวณใกล้เคียงกับบริเวณเพลิงไหม้

(๔) จัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันเหตุโจรผู้ร้าย

(๕) ช่วยเหลือผู้ประสบอัคคีภัย

(๖) ช่วยขนย้ายทรัพย์สินในบริเวณเพลิงไหม้และบริเวณใกล้เคียงกับบริเวณเพลิงไหม้ เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินร้องขอ

(๗) ใช้น้ำ ทราย น้ำ ท่อน้ำ ทางระบายน้ำ และแหล่งน้ำอื่นใด ไม่ว่าจะ เป็นของบุคคลใด

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมิให้เพลิงลุกลามต่อไป ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รถถอน ย้าย ทำลายทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนซึ่งอาคารหรือสิ่งที่จะเป็นสื่อให้เพลิงลุกลามต่อไปได้ ตามที่จำเป็นและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๒๒ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษาที่อยู่ในอาคาร หรือสถานที่ที่เป็นต้นเพลิงในขณะที่เกิดเพลิงไหม้มีหน้าที่ดับเพลิงเท่าที่สามารถกระทำได้ และต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ ทราบโดยด่วน

มาตรา ๒๓ ผู้ใดพบเพลิงไหม้ใหม่ให้แจ้งต่อเจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมาย ให้ดูแลรักษาอาคารหรือสถานที่ที่เป็นต้นเพลิง เพื่อทำการดับเพลิง ถ้าไม่ปรากฏตัวบุคคลดังกล่าว และเพลิงนั้นอยู่ในสภาพที่ตนสามารถดับได้ ก็ให้ทำการดับเพลิงนั้นทันที ถ้าเพลิงนั้นอยู่ในสภาพที่ตนไม่สามารถดับได้ ให้รีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ ทราบโดยด่วน

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการซ้อมระงับอัคคีภัย ให้ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการหรือสั่งให้พนักงานดับเพลิงหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามที่สมควรและจำเป็น ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดบริเวณและสถานที่สำหรับทำการซ้อมระงับอัคคีภัย
- (๒) จัดระเบียบการจราจรชั่วคราวในบริเวณที่เป็นประโยชน์ในการซ้อมระงับอัคคีภัย
- (๓) ปิดกั้นมิให้ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่ซ้อมระงับอัคคีภัย

หมวด ๓

บทเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายตรวจ ผู้อำนวยการดับเพลิงประจำท้องถิ่น และพนักงานดับเพลิงเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๖ บรรดาเบี้ยปรับและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้จ่ายเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยและระงับอัคคีภัยของท้องถิ่นนั้น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดขัดขวางไม่ยอมให้นายตรวจ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ตามมาตรา ๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๐ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดเข้าไปในบริเวณที่เจ้าหน้าที่ปิดกั้นตามมาตรา ๑๔ (๓) หรือ มาตรา ๒๐ (๓) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดเข้าไปในบริเวณที่เจ้าหน้าที่ปิดกั้นตามมาตรา ๒๔ (๓) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบ หรือติดเครื่องหมายสำหรับผู้อำนวยความสะดวกดับเพลิงประจำท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายตรวจ พนักงานดับเพลิงหรืออาสาดับเพลิงโดยไม่มีสิทธิเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนเป็นบุคคลดังกล่าว หรือแสดงตนเป็นบุคคลดังกล่าว และกระทำการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดแจ้งเหตุหรือให้อาณัติสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย ทำลาย เคลื่อนย้ายกีดขวางหรือทำให้เกิดอุปสรรคต่อการใช้อาณัติสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ เครื่องดับเพลิงหรือท่อส่งน้ำดับเพลิง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๗ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๔๙๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้ประกาศใช้บังคับมานาน บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย มาตรการในการป้องกันและระงับอัคคีภัย รวมทั้งโทษและอัตราโทษให้ชัดเจนครบถ้วนและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

- เกี่ยวข้องกับอุบัตินัยด้าน
 - ในเคหสถาน
- ผู้รักษาการ (ตามมาตรา ๘)
 - นายกรัฐมนตรี
- หน่วยปฏิบัติ
 - สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ซื้อ" หมายความว่ารวมถึง เช่า เช่าซื้อ หรือได้มาไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยให้ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น

"ขาย" หมายความว่ารวมถึง ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

"สินค้า" หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตหรือมีไว้เพื่อขาย

"บริการ" หมายความว่า การรับจัดทำกรงู การให้สิทธิใด ๆ หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

"ผลิต" หมายความว่า ทำ ผสม ปู รัง ประกอบ ประดิษฐ์ หรือแปรสภาพ และหมายความว่ารวมถึง การเปลี่ยนรูป การดัดแปลง การคัดเลือก หรือการแบ่งบรรจุ

"ผู้บริโภค" หมายความว่า ผู้ซื้อหรือได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

"ผู้ประกอบธุรกิจ" หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการและหมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการโฆษณาด้วย

"ข้อความ" หมายความรวมถึงการกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

"โฆษณา" หมายความถึงกระทำการไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า

"สื่อโฆษณา" หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ หรือป้าย

"ฉลาก" หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจกหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้า ซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

"สัญญา" หมายความว่า ความตกลงกันระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจเพื่อซื้อและขายสินค้าหรือให้บริการ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

(๒) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ

(๓) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ

๔(๓ ทวิ) สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา

๒ นิยามคำว่า "ผู้บริโภค" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

๓ นิยามคำว่า "สัญญา" เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

๔ มาตรา ๔ (๓ ทวิ) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

(๕) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย

ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ หรือพระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้

มาตรา ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) นับ ชั่ง ตวง วัด ตรวจสินค้า และเก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทำการทดสอบโดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ค้น ยึด หรืออายัดสินค้า ภาชนะ หรือหีบห่อบรรจุสินค้า ฉลาก หรือเอกสารอื่นที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบการผลิตสินค้า การขายสินค้าหรือบริการ รวมทั้งตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบธุรกิจ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ (๓) ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะนั้นทราบล่วงหน้าตามสมควรก่อน และให้กระทำการต่อหน้าผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ หรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้น ก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

การค้นตามมาตรา ๕ (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำได้เฉพาะเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

* มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค" ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖

(๓) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค ในการนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการ

(๖) สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค

(๗) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา ๓๙

(๘) รับรองสมาคมตามมาตรา ๔๐

(๙) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

* มาตรา ๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๓ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา
- (๒) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก
- (๓) คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

^๒ มาตรา ๑๔ (๓) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

คณะกรรมการเฉพาะเรื่องประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามที่
คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสามคน

กรรมการเฉพาะเรื่องอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๑๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และตามที่
คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๓
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจสั่งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดส่ง
เอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีผู้ร้องทุกข์หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคมา
พิจารณาได้ ในการนี้จะเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะ
เรื่องต้องให้ออกสภแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำการอันเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค เพื่อชี้แจง
ข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นและเร่งด่วน

การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการ
เฉพาะเรื่องคำนึงถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ และในกรณีที่เห็นสมควร
คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตาม
การกำหนดหรือการออกคำสั่งนั้นก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี

ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปและรับผิดชอบ
ในการปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และจะให้มีรองเลขาธิการและ
ผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำ
ของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

๑๙ มาตรา ๑๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

(๒) ติดตามและสอดส่องพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรและจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค

(๓) สนับสนุนหรือทำการศึกษาและวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคร่วมกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่น

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาแก่ผู้บริโภคในทุกระดับการศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยและอันตรายที่อาจได้รับจากสินค้าหรือบริการ

(๕) ดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้บริโภคเพื่อสร้างนิสัยในการบริโภคที่เป็นการส่งเสริมพละทานามัย ประหยัด และใช้ทรัพยากรของชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

(๖) ประสานงานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุม ส่งเสริมหรือกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมาย

หมวด ๒

การคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดได้บัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ซ้ำหรือขัดกับบทบัญญัติดังกล่าว เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวยังมีได้มีการดำเนินการหรือดำเนินการยังไม่ครบขั้นตอนตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และมีได้ออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ได้

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจปล่อยให้เนิ่นช้าต่อไปได้ ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะกรรมการเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ได้โดยไม่ต้องมีหนังสือแจ้งหรือรอให้ครบกำหนดเก้าสิบวันตามเงื่อนไขใน (๑)

^๕ มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่บัญญัติให้หมวดนี้ ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีกฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้

การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๑

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณา

มาตรา ๒๒ การโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ หรือลักษณะของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการส่งมอบ การจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการ

ข้อความดังต่อไปนี้ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม

(๓) ข้อความที่เป็นการสนับสนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมให้มีการกระทำผิดกฎหมายหรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ

(๔) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีในหมู่ประชาชน

(๕) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่ไม่อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณาตาม (๑)

มาตรา ๒๓ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรืออันอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและคณะกรรมการว่าด้วยฉลากได้กำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การโฆษณาจำเป็นต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ใช้สื่อโฆษณาต่างกันได้

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับสินค้านั้น

(๓) ห้ามการโฆษณาสินค้านั้น

ความใน (๒) และ (๓)ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการใช้หรือประโยชน์ของสินค้านั้นขัดต่อนโยบายทางสังคม ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมของชาติด้วย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าหรือบริการใดผู้บริโภคจำเป็นต้องทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพ ฐานะ และรายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจด้วย คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นต้องให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดได้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าข้อความในการโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณาใดสมควรแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความนั้นเป็นข้อความที่มีความมุ่งหมายเพื่อการโฆษณา คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณานั้นต้องมีถ้อยคำที่แจ่มก้ำกั๊บให้ประชาชนทราบว่าข้อความดังกล่าวเป็นการโฆษณาได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขอย่างไรให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ (๑) หรือมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภคที่อาจเกิดขึ้นแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้กระทำการโฆษณา

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณามี

อำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณาหรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้นเป็นความเท็จ

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและค่าปวงการในการให้ความเห็น ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ค่าปวงการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

ส่วนที่ ๒

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านฉลาก

“มาตรา ๓๐ ให้สินค้าที่ผลิตเพื่อขายโดยโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับสินค้าที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีสินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ ร่างกาย หรือจิตใจ เนื่องในการใช้สินค้าหรือโดยสภาพของสินค้านั้น หรือมีสินค้าที่ประชาชนทั่วไปใช้เป็นประจำ ซึ่งการกำหนดฉลากของสินค้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภค ในการที่จะทราบข้อเท็จจริงในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้านั้นแต่สินค้านั้นดังกล่าวไม่เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจกำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“มาตรา ๓๑ ฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลาก จะต้องมึลักษณะ ดังต่อไปนี้

“มาตรา ๓๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

“มาตรา ๓๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริงและไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า

(๒) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตหรือของผู้นำเข้าเพื่อขายแล้วแต่กรณี

(ข) สถานที่ผลิตหรือสถานที่ประกอบธุรกิจนำเข้า แล้วแต่กรณี

(ค) ระบุข้อความที่แสดงให้เห็นเข้าใจได้ว่าสินค้านั้นคืออะไร ในกรณีที่เป็นสินค้านำเข้าให้ระบุชื่อประเทศที่ผลิตด้วย

(๓) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ได้แก่ ราคา ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน วัน เดือน ปีที่หมดอายุ ในกรณีเป็นสินค้าที่หมดอายุได้หรือกรณีอื่น เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลาก แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำฉลากก่อนขาย และฉลากนั้นต้องมีข้อความดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ในการนี้ ข้อความตามวรรคหนึ่ง (๒) (๓) ต้องจัดทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ การกำหนดข้อความของฉลากตามมาตรา ๓๐ ต้องไม่เป็นการบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องเปิดเผยความลับทางการผลิต เว้นแต่ข้อความดังกล่าวจะเป็นสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยฉลากเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากพิจารณาให้ความเห็นในฉลากนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและการตรวจสอบการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าที่ควบคุมฉลาก รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจในสินค้านั้นต้องจัดทำและเก็บรักษาบัญชีเอกสารและหลักฐานเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบได้

วิธีจัดทำและเก็บรักษาบัญชี เอกสาร และหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒ ทวิ^{๑๑}

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา

มาตรา ๓๕ ทวิ ในการประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการใด ถ้าสัญญาซื้อขายหรือสัญญาให้บริการนั้นมีกฎหมายกำหนดให้ต้องทำเป็นหนังสือ หรือที่ตามปกติประเพณีทำเป็นหนังสือ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการนั้น เป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญาได้

ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญา สัญญาที่ผู้ประกอบธุรกิจทำกับผู้บริโภคจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อสัญญาที่จำเป็น ซึ่งหากมิได้ใช้ข้อสัญญาเช่นนั้น จะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร

(๒) ห้ามใช้ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด และเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาจะให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำสัญญาตามแบบที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดก็ได้

การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ ตริ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องใช้ข้อสัญญาใด หรือต้องใช้ข้อสัญญาใดโดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อสัญญานั้นด้วยตามมาตรา ๓๕ ทวิ แล้ว ถ้าสัญญานั้นไม่ใช่ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้สัญญาดังกล่าวแต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขให้ถือว่าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าวหรือใช้ข้อสัญญาดังกล่าวตามเงื่อนไขนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ จัตวา เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้สัญญาของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาต้องไม่ใช่ข้อสัญญาในตามมาตรา ๓๕ ทวิ แล้ว ถ้าสัญญานั้นใช้ข้อสัญญาดังกล่าวให้ถือว่าสัญญานั้นไม่มีข้อสัญญาเช่นนั้น

มาตรา ๓๕ เบญจ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญามีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือให้บริการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้

ในการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน หลักฐานการรับเงินจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

^{๑๑} ส่วนที่ ๒ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

(๑) มีรายการและใช้ข้อความที่จำเป็น ซึ่งหากมิได้มีรายการหรือมิได้ใช้ข้อความเช่นนั้นจะทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบผู้ประกอบการเกินสมควร

(๒) ห้ามใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด การกำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ ฉ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนดให้หลักฐานการรับเงินของการประกอบธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินต้องใช้ข้อความใด หรือต้องใช้ข้อความใด โดยมีเงื่อนไขในการใช้ข้อความนั้นด้วย หรือต้องไม่ใช้ข้อความใดตามมาตรา ๓๕ เบญจ แล้วให้นำมาตรา ๓๕ ตี และมาตรา ๓๕ จัตวา มาใช้บังคับแก่หลักฐานการรับเงินดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ สัตต ในกรณีที่ผู้ประกอบการขายสินค้าหรือให้บริการโดยให้คำมั่นว่าจะทำสัญญารับประกันให้ไว้แก่ผู้บริโภค สัญญาดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้ประกอบการหรือผู้แทน และต้องส่งมอบสัญญานั้นแก่ผู้บริโภคพร้อมกับการส่งมอบสินค้าหรือให้บริการ

ถ้าสัญญาตามวรรคหนึ่งทำเป็นภาษาต่างประเทศต้องมีคำแปลภาษาไทยกำกับไว้ด้วย

มาตรา ๓๕ อัฐ ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบญจ ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาที่เป็นทางปฏิบัติตามปกติสำหรับการประกอบธุรกิจประเภทนั้น ๆ หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการว่าด้วยสัญญากำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา สุดแต่ระยะเวลาเวลาใดจะถึงก่อน

มาตรา ๓๕ นว ผู้ประกอบการผู้ใดสงสัยว่าแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบการผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาให้ความเห็นในแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การคุ้มครองผู้บริโภคโดยประการอื่น

มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ถ้าผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และกรณีไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้านั้น และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนแปลงสินค้านั้น ภายใต้เงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ ในกรณีที่สินค้านั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือเป็นที่สงสัยว่าผู้ประกอบธุรกิจจะเก็บสินค้านั้นไว้เพื่อขายต่อไป คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายหรือจะจัดให้มีการทำลายโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ถ้าคณะกรรมการมีเหตุที่น่าเชื่อว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

การสั่งห้ามขายสินค้าตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒ มาตรา ๓๗ ยกเลิก

๓ มาตรา ๓๘ ยกเลิก

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอธิบดีกรมอัยการ หรือข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไปยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ในการดำเนินคดีในศาล ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

มาตรา ๔๐ สมาคมใดมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมดังกล่าว ในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมนั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมนั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒ มาตรา ๓๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

๓ มาตรา ๓๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

การรับรองสมาคมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคให้สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิในการฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคมได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกค่าเสียหายแทนจากสมาชิกของสมาคม

ในการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง มิให้สมาคมถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครอง ผู้บริโภคเป็นส่วนรวมสำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคม การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีนี้ที่คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้อง มีหนังสือแสดงความยินยอมของสมาชิกผู้มอบหมายให้เรียกค่าเสียหายแทนมาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ สมาคมใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือเมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าสมาคมนั้นดำเนินการเพื่อฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมนั้นได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมใดตามมาตรา ๔๑ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่สมาคมซึ่งถูกเพิกถอนการรับรองตามมาตรา ๔๑ ได้ฟ้องคดีใดไว้ต่อศาลและคดีนั้นยังค้างอยู่ในการพิจารณาของศาล ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย

หมวด ๓

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๒๗ หรือ มาตรา ๒๘ วรรคสอง ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้

มาตรา ๔๔ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๓ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๙ มาตรา ๔๗ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ไม่ว่าจะเป็ของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จ หรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒๐ มาตรา ๔๘ ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณาหรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

๒๑ มาตรา ๕๑ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๐ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือไม่เกินสองเท่าของ

๑๙ มาตรา ๔๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

๒๐ มาตรา ๔๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

๒๑ มาตรา ๕๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

ค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการโฆษณา นั้น ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

“มาตรา ๕๒ ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มีฉลาก หรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากนั้นไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

“มาตรา ๕๓ ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดขายสินค้าที่คณะกรรมการสั่งห้ามขาย เพราะสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนั้นเป็นผู้ผลิตเพื่อขาย หรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

“มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบญจ ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อัฐฐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

“มาตรา ๕๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

“มาตรา ๕๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

“มาตรา ๕๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระ และได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้วต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาท ถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการ ประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

^{๖๐} มาตรา ๕๗ ทวิ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจ ให้สันนิษฐานว่าผู้ประกอบการ เป็นผู้กระทำความผิดร่วมด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิด แม้จะใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้อ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมที่คณะกรรมการ รับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้ง ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบการธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตาม ปกติวิสัยของผู้ประกอบการธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการ หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการ สอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น ในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และ ในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการ เปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

^{๖๐} มาตรา ๕๗ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระบัญญัตินี้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส.โหดระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันนี้การเสนอสินค้าและบริการต่าง ๆ ต่อประชาชนนับวันแต่จะเพิ่มมากขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจการค้าและผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาได้นำวิชาการในทางการตลาดและทางการโฆษณามาใช้ในการส่งเสริมการขายสินค้าและบริการ ซึ่งการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้บริโภคตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ เพราะผู้บริโภคไม่อยู่ในฐานะที่ทราบภาวะตลาด และความจริงที่เกี่ยวกับคุณภาพและราคาของสินค้า และบริการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องทันทั่วทั้งที่ นอกจากนั้นในบางกรณีแม้จะมีกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค โดยการกำหนดคุณภาพและราคาของสินค้าและบริการอยู่แล้วก็ตาม แต่การที่ผู้บริโภคแต่ละรายจะไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาเมื่อมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ย่อมจะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายเป็นการไม่คุ้มค่า และผู้บริโภคจำนวนมากไม่อยู่ในฐานะที่จะสละเวลาและเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีได้ และในบางกรณีก็ไม่อาจระงับหรือยับยั้งการกระทำที่จะเกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคได้ทันทั่วทั้งที่ สมควรจะมีกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคเป็นการทั่วไป โดยกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจการค้า และผู้ประกอบธุรกิจโฆษณาต่อผู้บริโภค เพื่อให้ความเป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้บริโภค ตลอดจนจัดให้มีองค์กรของรัฐที่เหมาะสมเพื่อตรวจตรา ดูแล และประสานงานการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองผู้บริโภค จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

รายชื่อพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

- พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๒)
- พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและลักษณะของสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๒)
- พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน และลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๒ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๒)

รายชื่อกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๗๙ หน้า ๑ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๒)
[ยกเลิกโดยข้อ ๑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๓)]
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องตามมาตรา ๔๓)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๗๒ หน้า ๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๔)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๖๓ หน้า ๓๔ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๖)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (กำหนดให้ข้อความโฆษณาขายห้องชุดในอาคารชุด และข้อความโฆษณา ขายที่ดินที่แบ่งขายเป็นแปลงย่อย ที่มีได้ระบุรายละเอียดดังกล่าวเป็นข้อความที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๕) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๔๕ หน้า ๗ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๒๘)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๐๒ หน้า ๓๕๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๔)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๒๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๘)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๒๙ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๘)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๙ ก หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๐)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๙ ก หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๐)
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓)

รายชื่อระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ว่าด้วยการดำเนินการของสมาคมเกี่ยวกับการฟ้องคดีและการใช้สิทธิและอำนาจฟ้องของสมาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๐๖ ง หน้า ๓๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

- ระเบียบคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๔๒

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒ ง หน้า ๔๘ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒)

รายชื่อประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (๑๕ มิถุนายน ๒๕๒๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๐๑ หน้า ๗ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๒)
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๔๑ หน้า ๓๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๖)
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เพิ่มเติม
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๖ ง หน้า ๙ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๑)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา เรื่อง การโฆษณาขายสินค้าหรือบริการโดยใช้ของแถมสิทธิหรือประโยชน์โดยให้เปล่า (ซึ่งมิใช่การเลี้ยงโชค)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๖๕ หน้า ๑๒๘๗ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๓)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา เรื่อง การโฆษณาขายสินค้าหรือบริการโดยการจัดให้มีการเลี้ยงโชคด้วยการแถมพวงหรือรางวัล
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๖๕ หน้า ๑๒๘๗ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๓)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก เรื่อง กำหนดสมุดเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๔ หน้า ๘๗ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๒๔)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๕) เรื่อง กำหนดบอแรกซ์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๕๒ หน้า ๑๒๓๑ ลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๒๕)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดภาชนะพลาสติกเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๒ หน้า ๒๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดปากกาถูกสิ้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดภาชนะเซรามิกที่ใช้กับอาหารเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๕๘ หน้า ๘ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๒๖)

- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดหลอดไฟวาวแสงหรือฟลูออเรสเซนต์ (fluorescent) เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดหลอดไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดพัดลมไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๑๖ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๕)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ทำอาหารเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดกระดาษเช็ดหน้า กระดาษเช็ดปาก กระดาษเช็ดมือ และกระดาษชำระเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๒๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดเต้าเสียบและเต้ารับไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๒๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๒๖) เรื่อง กำหนดสีทาสำเร็จรูปบางประเภทเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๒๖ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๒๗) เรื่อง กำหนดสีทาสำเร็จรูปบางประเภทเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๖ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๒๗)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๒๗) เรื่อง กำหนดยางรถยนต์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๕ หน้า ๓๓๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๒๗)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๗) เรื่อง กำหนดวัสดุทางการแพทย์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒ หน้า ๑๕ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๘
[ยกเลิกโดย ข้อ ๑ ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๒)]

- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง กำหนดอุปกรณ์ที่ใช้ในการเตรียมหรือการบริโภคอาหารเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๗๒ หน้า ๑๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๒๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง กำหนดภาชนะกระดาษที่ใช้กับอาหารเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๐๑ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๒๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง กำหนดภาชนะไม้ที่ใช้กับอาหารเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๐๑ หน้า ๒๑ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๒๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง กำหนดภาชนะโลหะที่ใช้กับอาหารเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๐๑ หน้า ๒๔ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๒๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง กำหนดเบตเตอรีชนิดตะกั่ว-กรด เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๔๗ หน้า ๕๑๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง กำหนดน้ำกลั่นสำหรับเบตเตอรีชนิดตะกั่ว-กรด เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๙๙ หน้า ๑๖ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๒๘) เรื่อง กำหนดกระดาษสำหรับพิมพ์และเขียนเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๙๙ หน้า ๑๙ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดทินเนอร์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๓๑ หน้า ๙ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดกระดิกแก้วสุญญากาศ เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๕๑ หน้า ๓๑๖ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดเบตเตอรีแห้งเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๐๓ หน้า ๒๐ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๙)

- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง ยกเลิกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๖)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๒๕ หน้า ๑๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๐ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดกระดาษไขอัดสำเนาเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๖๕ หน้า ๑๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๒๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๑ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดถุงมือยางเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๐๖ หน้า ๕๕๙๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๒ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดตู้เย็นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๕ หน้า ๓๕๙ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๓๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง กำหนดเครื่องปรับอากาศเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๕ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๔ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง กำหนดเครื่องรับวิทยุเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๙ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง กำหนดเครื่องรับโทรทัศน์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๓๙ หน้า ๑๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๖ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง กำหนดสินค้าที่มีทินเนอร์ผสมเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๑๐ หน้า ๔๐๒๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง กำหนดเครื่องเล่นแถบบันทึกเสียงเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๑๐ หน้า ๔๐๒๖ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๘ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง กำหนดวีดิทัศน์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๔๑ หน้า ๕ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๐)

- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เรื่อง กำหนดเครื่องหมายน้ำร้อนเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๑๔๑ หน้า ๙ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๐ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง กำหนดเครื่องตัดวงจรไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๖๐ หน้า ๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๑)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง กำหนดภาชนะพลาสติกเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๑๕ หน้า ๕๕๒๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๑)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๒ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง กำหนดวัสดุปรับปรุงดินหรือควบคุมความเจริญของพืชเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๑๕ หน้า ๕๕๓๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๑)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๓ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง ยกเลิกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๒๗)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๕ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง กำหนดบุหรีเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๕ หน้า ๒ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒)
[ยกเลิกโดยข้อ ๑ ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๕๙ (พ.ศ. ๒๕๓๖)]
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๗ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง กำหนดเครื่องตัดวงจรไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๐๐ หน้า ๘๗๒๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๒)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๘ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง กำหนดภาชนะพลาสติกเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๓)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๘๐ หน้า ๓๘๐๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๓)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๙ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง กำหนดบุหรีเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๐๖ หน้า ๑๐ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๓๓)
[ยกเลิกโดยข้อ ๑ ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๕๙ (พ.ศ. ๒๕๓๖)]
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๕๔ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดพัดลมไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๕๑ หน้า ๘๔๗๒ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๓๔)

- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใช้ทำอาหารเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๕๑ หน้า ๘๔๗๓ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๓๔)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๕๙ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง ยกเลิกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) และฉบับที่ ๔๙ (พ.ศ. ๒๕๓๓)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๑๗๐ หน้า ๙๑ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๖)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๓๗) เรื่อง กำหนดกรดฟอรั่มิกเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๑๔ ง หน้า ๓๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๓๗)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๖๑ (พ.ศ. ๒๕๓๗) เรื่อง กำหนดน้ำมันเกียร์และน้ำมันเครื่องเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๓๓ ง หน้า ๑๐๘ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๖๒ (พ.ศ. ๒๕๓๗) เรื่อง กำหนดหัวนมยางดูดเล่นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๓๓ ง หน้า ๑๑๑ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดสีเทียนเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๒๐ ง หน้า ๘๙ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๓๘)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๗๐ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดสายพานตัววีเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๖ ง หน้า ๑๓๙ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๗๑ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดน้ำมันเกียร์ และน้ำมันเครื่องเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๖ ง หน้า ๑๔๒ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๗๒ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดขวดนมเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๘๘ ง หน้า ๑๓๙ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๙)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๗๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดเครื่องกรองน้ำเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๓ ง หน้า ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐)

- ประกาศคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่อง กำหนดแบบคำขอรับการรับรองเป็นสมาคมที่มีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคและแบบหนังสือรับรองให้สมาคมที่มีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๑๐๖ ง หน้า ๔๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจบัตรเครดิตเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๘ ง หน้า ๕๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)
- ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจบัตรเครดิตเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒)
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๒ ง หน้า ๑๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒)

รายชื่อคำสั่งที่ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

- คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๑ / ๒๕๒๖ เรื่อง ห้ามขายสินค้าที่เรียกกันว่า "ของเล่นชนิดพองตัวเมื่อแช่น้ำ" หรือ "ตัวดูดน้ำ" เป็นการชั่วคราว
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๙๗ หน้า ๔๗๔๑ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๖)
[ยกเลิกโดยคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙ / ๒๕๒๖]
- คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙ / ๒๕๒๗ เรื่อง ห้ามขายสินค้าที่เรียกกันว่า "ของเล่นชนิดพองตัวเมื่อแช่น้ำ" หรือ "ตัวดูดน้ำ"
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๗๖ หน้า ๔๘๑๒ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๗)
- คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๖ / ๒๕๒๙ เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องต้มน้ำไฟฟ้าที่ทำให้น้ำร้อนโดยผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าไปในน้ำโดยตรงหรือเครื่องต้มน้ำไฟฟ้าแบบชั้วเปลือย
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๓๓ หน้า ๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๒๙)
- คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๒ / ๒๕๓๒ เรื่อง ห้ามการโฆษณาหรือ
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๒๕ หน้า ๔ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒)
- คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๓ / ๒๕๓๕ เรื่อง ห้ามขายสินค้าที่เรียกกันว่า "ลูกโป่งวิทยาศาสตร์" หรือ "ลูกโป่งพลาสติก" หรือ "blowing balloon" เป็นการชั่วคราว
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๒ หน้า ๒๘๔๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๕)
- คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๒ / ๒๕๓๗ เรื่อง ห้ามขายสี่เทียนยี่ห้อ LOVE GUITAR ยี่ห้อ funpax ยี่ห้อ P.P.B. และยี่ห้อ NA KAK SUA เป็นการชั่วคราว
(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๓๖ ง หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๗)
- คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๑๐ / ๒๕๓๙ เรื่อง ห้ามขายสี่เทียนยี่ห้อ NA KAK SUA

หนังสือ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุภัย
ในเคหสถาน

ปีที่พิมพ์

มีนาคม ๒๕๔๕

จำนวนหน้า

๑๐๖

จัดทำโดย

กลุ่มงานดัชนีและฐานข้อมูล
ส่วนพัฒนาสารสนเทศ หอสมุดรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๐๘๑ และ ๐ ๒๒๔๔ ๑๐๘๒

รวบรวมโดย

สมสมร นาคนาค

พิมพ์

สุกานดา ภาคิวุฒิ
เจตนาฏ สุวรรณดี

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บ 11704 ล.4

KN
12
ส286ร
2545
ล.4

สมสมร นาคณา
รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการ
ป้องกันอุบัติเหตุ เล่มที่ 4 : กฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุใน
เคหสถาน

เอกสารชุด : รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุ

- เล่มที่ 1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการจราจรทางบก
- เล่มที่ 2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการจราจรทางน้ำ
- เล่มที่ 3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการจราจรทางอากาศ
- เล่มที่ 4 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในเคหสถาน
- เล่มที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในที่สาธารณะ
- เล่มที่ 6 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน

รวบรวมโดย สมสมร นาคนาค

หอสมุดรัฐสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โทรศัพท์ 0 2244 1081 โทรสาร 0 2244 1083

www.parliament.go.th/library e-mail address : rlib21@parliament.go.th

มีนาคม 2545